

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το παρ'άπ'ονο

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Ζ'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Σορόκος”

- **ΤΟ ΒΑΛΣΑΜΟ**
- **ΤΟ ΘΑΥΜΑ**
- **ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Η παράδοση θέλει τους ανθρώπους του σαραγιού εχθρικούς, σκληρούς πολύ και υπεροπτικούς απέναντι στον Καραγκιόζη και τους άλλους Έλληνες ήρωες του θεάτρου σκιών. Από την άλλη θέλει τον Καραγκιόζη επιθετικό, πονηρό και μόνιμη απειλή για το σαράι.

Οι κακίες αμοιβαίες και οι συγκρούσεις στην πρώτη γραμμή σε όλες τις παραδοσιακές παραστάσεις. Ήπιες ή εκρηκτικές ανάλογα με την διάθεση του καραγκιοζοπαίχτη, τις απαιτήσεις του κοινού, αλλά και της παράστασης.

Σε παλιότερες δεκαετίες οι εντάσεις αυτές αποτελούσαν την βάση πολλών παραστάσεων. Από κάποια εποχή και μετά όμως, όταν άλλοι καλλιτέχνες, Έλληνες και Τούρκοι, προχώρησαν στην ανάδειξη φιλίας μεταξύ των δύο λαών, οι εντάσεις αυτές φάνηκαν ανεδάφικες, οπότε και χάριν του συρμού, έβαλαν και οι καραγκιοζοπαίχτες μας κάμποσο νερό στο κρασί τους.

Ανεδαφικές είναι πλέον και κάποιες παραστάσεις, όπως αυτή του χριστιανομάχου, από την οποία όμως πάντοτε θα θυμόμαστε την γεμάτη θαυμασμό και απορία ερώτηση του Έλληνα οπλαρχηγού προς τον Καραγκιόζη: «εσύ σκότωσες τον χριστιανομάχο... πώς μπόρεσες, ωρέ;» και την παρέμβαση του Μπαρμπαγιώργου με την θρολική του ατάκα: «είναι γραμματιζούμενο το πιδί!..»

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΧΑΤΖΗΝΑΒΑΤΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΕΒΡΑΙΟΣ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ	
	ΑΓΛΑΪΑ	
	ΒΕΖΙΡΗΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΓΕΡΟΣ	
	ΤΑΧΗΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΤΑΧΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας. Προχωράει αργά-αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ, που σε λίγο σταματάει).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού την στιγμή που η μουσική σταματάει). Καλώς τον Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΣ Πολυχρονεμένε μου Βεζίρη, προσκυνώ... προσκυνώ... (κάνει τεμενά) πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή και κατόπιν την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω.

ΤΑΧΗΣ (Σηκώνει το κορμί του και πλησιάζει). Πώς έχει η υγεία σας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλά είμαι, τζάνεμ. Πολύ καλά. (Μικρή σιγή). Σε άκουσα που ερχόσουν και βγήκα έτσι να κάνω μια βόλτα... να πάρω και λίγο αέρα. Ε; (Σε άλλο τόνο). Να τα 'πούμε και λιγάκι...

ΤΑΧΗΡ Ναι, Βεζιρη μου...

ΒΕΖΙΡΗΣ Κάτι έχουμε, μου έλεγες, αυτές τις μέρες...

ΤΑΧΗΡ Α, ναι... βέβαια!.. Τα παράπονα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Υπάρχουν ακόμη άνθρωποι με παράπονα;

ΤΑΧΗΡ Λέτε να μην υπάρχουν;

ΒΕΖΙΡΗΣ Χμ; Κάθε χρόνο τέτοια εποχή δέχομαι εδώ τους κατοίκους και ακούω τα παράπονά τους. Τα πιο πολλά τακτοποιούνται... δεν είν' έτσι;

ΤΑΧΗΡ Ναι... βεβαίως!.. Αλλά...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Συμπληρώνει γελώντας). Βγαίνουν φρέσκα... ε; Χα, χα, χα!..

ΤΑΧΗΡ Έτσι φαίνεται... (Γελάει κι αυτός). Χα, χα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Μου είχες ειπεί πως κάποιο από αυτά που μας είχαν κάνει την περασμένη φορά...

ΤΑΧΗΡ (Τον διακόπτει). Ναι... ναι... δεν τακτοποιήθηκε. (Μικρή σιγή). Και δεν ήταν μόνο την περασμένη φορά!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Αλλά;

ΤΑΧΗΡ Και δυο-τρεις προηγούμενες...

ΒΕΖΙΡΗΣ Για ποιο μιλάμε;

ΤΑΧΗΡ Μην ανησυχείτε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε, πώς; Τόσο μεγάλη καθυστέρηση!..

ΤΑΧΗΡ Σας λέω, πασά μου, ξεχάστε το!

ΒΕΖΙΡΗΣ Μα, πώς μπορώ;

ΤΑΧΗΡ Πέθανε ο ενδιαφερόμενος.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, μπα;

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... την περασμένη εβδομάδα.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ας πάει στο συχώριο... Και ήταν, τζάνεμ... Ρωμιός ή δικός μας;

ΤΑΧΗΡ Δικός μας... αλλά, τι σημασία έχει; Πάει τώρα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Πάει με το παράπονο, ε; (Γελάει). Χα, χα, χα!..

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι... Ψέματα; (Γελάει κι αυτός). Χα, χα, χα!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι να ειπεί κανείς; (Μικρή σιγή). Θυμάσαι τι ακριβώς μας είχε ζητήσει;

ΤΑΧΗΡ Νομίζω τον ενοχλούσε ο καπνός των μαγειρειών...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εδώ του σαραγιού;

ΤΑΧΗΡ Ναι, ναι...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... αυτό δεν επρόκειτο να τακτοποιηθεί, όσα χρόνια κι αν ζούσε ο μακαρίτης... Ή δεν είναι έτσι;

ΤΑΧΗΡ Η αλήθεια είναι, Βεζίρη μου, ότι δεν το ψάξαμε καν... Στην ουσία το απορρίψαμε εξ αρχής.

ΒΕΖΙΡΗΣ Και τι θες να ειπείς, πως, αν το ψάχναμε, θα βρίσκαμε την λύση; Θ' αστείευεσαι...

ΤΑΧΗΡ Δεν λέω, αλλά, για τους τύπους και μόνο, θα μπορούσαμε να τον καλέσουμε να μας 'πεί, τέλος πάντων, τι προτείνει ο ίδιος...

ΒΕΖΙΡΗΣ Σώπα, βρε αδερφέ... Τι να προτείνει; Το σαράι τό 'χουμ' εδώ πέρα καιρούς και ζαμάνια... εμείς δεν είχαμε γεννηθεί καλά-καλά, τώρα τον πειράζανε οι καπνοί; Τέλος πάντων, αν σκεφτούμε ποτέ κάτι, θα του το κάνουμε δώρο μετά θάνατον.

ΤΑΧΗΡ Δεν θά 'ν' κι άσχημο!

ΒΕΖΙΡΗΣ (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν, στο θέμα μας...

ΤΑΧΗΡ Να βγάλουμε τελάλη... τα γνωστά...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε; Ναι... όποιος έχει παράπονο... στο Βεζίρη!.. Χα! (Μικρή σιγή). Και το παράπονο του Βεζίρη;

ΤΑΧΗΡ Δε... δεν πιστεύω ότι μπορεί να έχει παράπονα και ο Βεζίρης μας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Ένα σίγουρα... πως, όταν έχει κάποιο παράπονο, δεν έχει πού να το ειπεί. Μμ; (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... (στρέφει προς το σαράι)

κοίταξε για τον τελάλη και έλα μετά να με βρεις στο σαράι... (εύθυμα) να ειπούμε κι άλλα... (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι, Βεζίρη μου... Σας προσκυνώ... (Στρέφει προς την καλύβα μονολογώντας). Για να ιδώ τώρα: 'κείνος ο Χατζηαβάνης... είναι πουθενά εδώ γύρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται τραγουδάει). Την μέρα που με παίρνανε φαντάρο... ήτανε Τρίτη... ήτανε Τρίτη... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Θυμάμαι παρά λίγο να φουντάρω... (βλέποντας τον Ταχήρ μένει ακίνητος, συνεχίζει όμως κάπως χαμηλόφωνα) στον νεροχύτη... (Ξεροβήχει. Ακόμη πιο χαμηλόφωνα). Στον νεροχύτη... (Ξεροβήχει πάλι).

ΤΑΧΗΡ (Τον πλησιάζει και τον κοιτάζει από πάνω έως κάτω και από κάτω έως πάνω δυο-τρεις φορές).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παρασύρεται και κάνει και αυτός το ίδιο σχεδόν ταυτόχρονα. Μετά ξεροβήχει πάλι).

ΤΑΧΗΡ Είσαι ο...;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ισα... αυτός...

ΤΑΧΗΡ Ποιος αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο ο... Ο ίδιος αυτοπροσώπως!

ΤΑΧΗΡ Δεν έχεις όνομα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ;

ΤΑΧΗΡ Ποιο είναι τ' όνομά σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν είπαμε; Ο...

ΤΑΧΗΡ Όνομα είναι αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... περίληψη. Το... το κανονικό μου είναι μεγάλο πολύ.

ΤΑΧΗΡ (Αγρια). Λέγε αμέσως τ' όνομά σου κι άστα αυτά!.. Ορίστε μας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ισα.

ΤΑΧΗΡ (Θυμώνει). Έεε... μα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Καραγκιόζης.

ΤΑΧΗΡ (Σε άλλο τόνο). Α... έχω ακουστά... (Ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τώρα... γνωστή φουσιγνωμία... κάτσε καλά!.. Χα... Σε όποιο αστυνομικό τμήμα και να πας... υπάρχει φωτογραφία μου με βιογραφικό... Ούτε υποψήφιος για πρόσληψη να ήμουν, τι λέμε τώρα...

ΤΑΧΗΡ Γεννήθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Τι... φούτρωσα;

ΤΑΧΗΡ Λέγε: πού γεννήθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... στο σπίτι μου...

ΤΑΧΗΡ Εννοώ σε ποιο μέρος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... μοναχοδώματο ήτανε... εκεί σε μια γωνιά, ξέρω 'γώ;

ΤΑΧΗΡ Μπρε... σε ποιον τόπο γεννήθηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... σε ποιον τόπο... Στον ίδιο τόπο που γεννήθηκε ο πατέρας μου...

ΤΑΧΗΡ Και σε ποιον τόπο γεννήθηκε ο πατέρας σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον ίδιο τόπο που γεννήθηκα κι εγώ...

ΤΑΧΗΡ Πώς τον λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον πατέρα μου;

ΤΑΧΗΡ Όχι, τον τόπο... Δεν έχει όνομα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχει, πώς... αλλά δεν το θυμάμαι. Ε... έφουγα μικρός εγώ.

ΤΑΧΗΡ (Εκνευρισμένος ξεροβήχει). Είσαι παντρεμένος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... με μια γυναίκα...

ΤΑΧΗΡ Ε... με γυναίκα, βέβαια... αλλιώς, με τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... επειδή τελευταία παντρεύτηκε μια ξαδέρφη μου και πήρε έναν άντρα... Κατάλαβες;

ΤΑΧΗΡ Σωστά... οι άντρες παίρνουνε γυναίκες... και οι γυναίκες άντρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... εντάξει είμαι;

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως... (Μικρή σιγή). Το... τον πατέρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΤΑΧΗΡ Πώς τον λένε τον πατέρα σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τον λένε...

ΤΑΧΗΡ Τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον λέγανε.

ΤΑΧΗΡ (Σκέπτεται λίγο. Με νόημα). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Μας τελείωσε... Πάει καιρός πολύς από τότε.

ΤΑΧΗΡ Και πώς τον....

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Γαρούφω!

ΤΑΧΗΡ Τι είν' αυτό;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τ' όνομά του...

ΤΑΧΗΡ Είσαι σίγουρος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκατό τοις εκατό!

ΤΑΧΗΡ Περίεργο... (Σε άλλο τόνο). Της μάνας σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; (Ξεροβήχει).

ΤΑΧΗΡ Λέγε το όνομα της μάννας σου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... Μαστροχαράλαμπος...

ΤΑΧΗΡ Κάπως μπερδεμένα δεν μου τα λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... καθόλου!

ΤΑΧΗΡ Εμένα με γνωρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, δεν τ'άπαμε... ο... ο αυτός; Ο αφέντης... ο μπέης, ντε...

ΤΑΧΗΡ Α... μπράβο... ο Ταχήρ μπέης, ο Υπασπιστής του πασά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μά'ιστα... ο παπουτσής του πασά...

ΤΑΧΗΡ Όχι παπουτσής... Υπασπιστής.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ασπριτζής... όχι παπουτσής...

ΤΑΧΗΡ Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... όχι παπουτσής.

ΤΑΧΗΡ (Το τονίζει). Υπασπιστής... (Σε άλλο τόνο). Τον Χατζηαβάτη τον γνωρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί... έκανε τίποτα;

ΤΑΧΗΡ Όχι... τώρα θέλω να μου κάνει μια δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για δουλειά πρόκειται;

ΤΑΧΗΡ Ναι... τον γνωρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σιγανά). Άμα είναι για δουλειά... (Δυνατά). Ναι, αμέ;

ΤΑΧΗΡ Θα πας να τον βρεις και να του ειπεις ότι τον θέλω... έτσι; Να... (βγάζει και του δίνει χρήματα) πάρε και μια λίρα για τον κόπο σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να την πάρω; (Απλώνει το χέρι του σιγά-σιγά και ξαφνικά). Ε, αφού επιμένεις... (Την παίρνει και την βάζει στην τσέπη του).

ΤΑΧΗΡ Να του ειπείς να έρθει να με βρει εδώ απέναντι στο Καφέ-Αμάν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι, αφέντη μου... θα τότε βρω εγώ, έννοια σου.

ΤΑΧΗΡ Να μένω ήσυχος... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... παιδιά είμαστε τώρα;

ΤΑΧΗΡ Ωραία, λοιπόν... (Στρέφει προς το σαράι). Αντίο!..

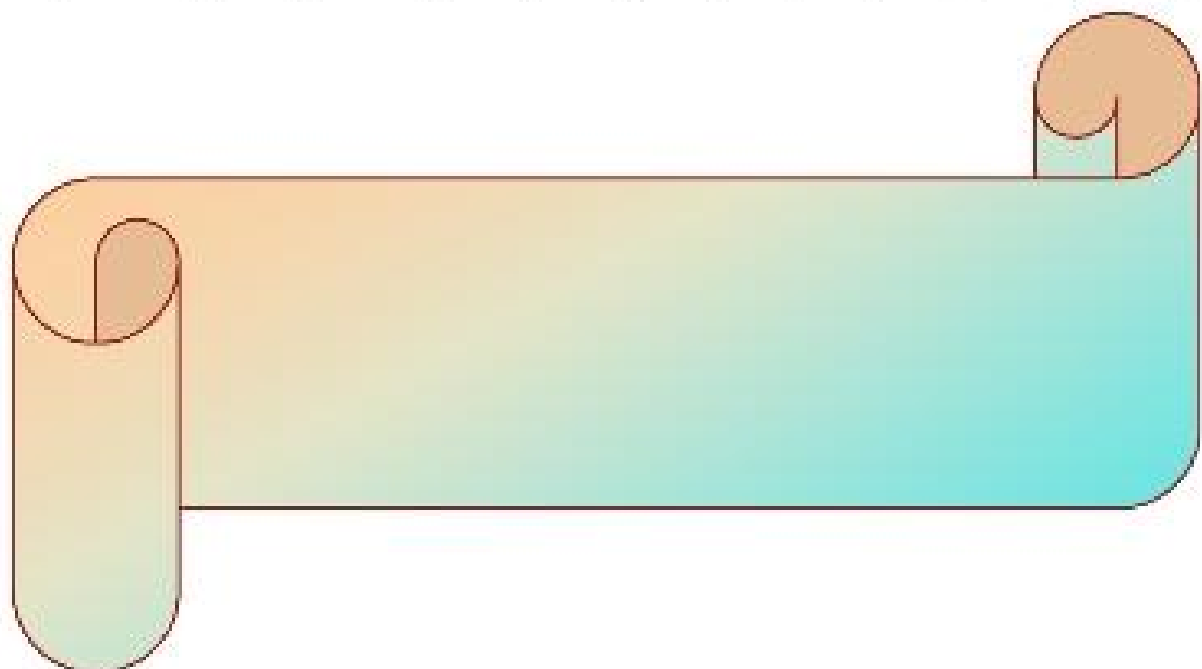
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Α, να σου βγουν τα μάτια και τα δού!..

ΤΑΧΗΡ Είπες κάτι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λέω... τελικά τα βρήκαμε εμείς οι δύο.

ΤΑΧΗΡ Α... ναι, ναι!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μονολογεί). Άει στο γέρο-διάολο, γρουσουζή... με ζάλισες πρωί-πρωί βραδιάτικο... Ρε, τι ανάκριση ήταν αυτή; Παναγία μου!.. Σιγά να μην πάω τώρα εγώ να βρω το Χατζατζάρη... Άμα έρθει προς τα 'δώ, ήρθε... έτσι κι αλλιώς, πληρώθηκα. Ας ξαπλώσω εδώ χάμω και όταν φανεί, τότε στέλνω στον Ταχτήνη και ξεμπερδεύω... (Κάνει λίγο πίσω, μετά ξαπλώνει ακουμπώντας το κεφάλι του στην καλόβα). Μμ; Πού 'ναι η λίρα; (Ψάχνεται). Α, να τη... Για να ιδούμε πώς κοιμάται κανείς, όταν έχει στην τσέπη του μια λίρα... (Χασμουριέται). Άασαχα... χασα!..

Σκηνή Γ'

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται η μουσική του παραδοσιακού τραγουδιού "Στον κατηφένιο σου οντά", που σιγά-σιγά σταματάει, ενώ ο ίδιος έχει φθάσει μπροστά στον ξαπλωμένο Καραγκιόζη). Α... μάλιστα!.. Ο Καραγκιόζης... αϋπνίες έχει πάλι πρωί-πρωί... τρομάρα του...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ροχαλιζει άγρια. Μετά αναστενάζει). Γρρρ... Μμμχ!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Οπισθοχωρεί γρήγορα τρομαγμένος). Παναγία μου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει στον ύπνο του κάνοντας με το χέρι του διάφορες κινήσεις). Μμ μμ μμ... μμ μμ... (Χασμουριέται). Άχα... χα...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γόρευε τι θα βλέπει στον ύπνο του... (Σε άλλο τόνο). Για να ιδώ... (Πλησιάζει πάλι τον Καραγκιόζη και ξεροβήχει). Χεγκ-χε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει στον ύπνο του). Χριστούλης!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Κάνει πάλι λίγο πίσω και ξεροβήχει πιο δυνατά). Χουνγκ-χουσουού!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει πάλι στον ύπνο του). Μπα... λύσσα

κακιά!.. (Χασμουριέται). Χάσα χα χάσα... (Βάζει το χέρι του στην τσέπη, βγάζει την λίρα, την κοιτάζει λίγο και μετά την ξαναβάζει στην τσέπη του).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κατ' ιδίαν, ενώ τον πλησιάζει). Νόμισμα ήτανε ή όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γυρίζει και ξαπλώνει μπρούμυτα ριχνοντας και ένα μακρύ χασμουρητό). Μούχασα χάσα χα, χα,χα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα). Μμμ... το πουλάκι μου... Ματιασμένο θά 'ναι... (Χασμουριέται κι αυτός). Άσα, χα, χασασά... χασά... Τρομάρα να τού 'ρθει... με κόλλησε κι εμένα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γυρίζει πάλι με την πλάτη προς την καλύβα. Βήχει δυνατά μια-δύο φορές και κατόπιν ανασηκώνεται και μένει καθιστός κοιτάζοντας τον Χατζηβαθή).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα). Τσα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γαβγίζει σαν σκύλος). Οόουου... άου... σου... αβ!.. Αβ!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Οπισθοχωρεί). Καραγκιόζη!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γαβγίζει). Μούουου.. γαβ... γαβ... Μουού....

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έλα... άσε τις αηδίες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βγάζει την λίρα από την τσέπη του, την κοιτάζει για λίγο και μετά την ξαναβάζει).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Πλησιάζει και βλέπει τη λίρα). Λεφτά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι τραβάμε κι εμείς οι... οι πλούσιοι; Ύπνος δεν μας κολλάει, θερμά το γονιό του... (Σηκώνεται).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Καλημέρα, Καραγκιόζη μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Γιατί με χτυπάς, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με στόμφο). Γιατί είμαι πλούσιος!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπου!.. Έτσι είμαστε εμείς οι πλούσιοι... Εμείς έχουμε τα λεφτά... εμείς έχουμε το πάνω χέρι. Χα!.. Χτυπάμε... δέρνουμε... ό,τι

θέλουμε κάνουμε... Αμέ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μάλιστα. Και από πότε είσαι πλούσιος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα-τόρα... φρέσκος!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άρα, δεν είσαι πλούσιος... νεόπλουτος είσαι.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, πες το εσύ όπως θες... Εγώ μια φορά... έχω μια λίρα!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... τόσο πλούσιος... Τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τρομάρα μου; Άμα την πάω, ρε, στο σαράφη... θα πάρω τόκους... και κάτι πανωτόκια... Αμέ; Χα!.. Έτσι δεν κάνουνε όλοι οι πλούσιοι; Έτσι κάνουνε... Αλλά, πώς; Γιατί λένε: τα λεφτά πάνε στα λεφτά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και η κοπριά στα λάχανα... Αυτό λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε, βρομερέ! Αλλά ό,τι έχει ο καθένας...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ από μια δουλειά... μπορεί να πάρω και τρεις λίρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Τώρα... να του 'πώ για τον Ταχήνη ή όχι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι μουρμουρίζεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν μουρμουρίζω... σκέφτομαι δυνατά.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και τι σκέφτεσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Σκέφτομαι τι προμήθεια να σου ζητήσω, για να σου 'πώ για μια δουλειά...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Προμήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προμήθεια, βέβαια!.. Αλλά... τι; Έτσι είμαστε εμείς οι πλούσιοι, φίλε... Παίρνουμε προμήθεια... μίζα!.. Ξέρεις τι θα 'πεί μίζα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Έχω ακουστά... Κι είναι καλή η δουλειά που μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλή λέει... τεφαρίκι πράμα!.. Μπορεί να πάρεις εσύ και τρεις λίρες... Βέβαια!.. Μπορεί και πέντε. Λέγε: τι προμήθεια μου δίνεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ανάλογα... Εάν μιλάμε για δουλειά, που θα πάρω εγώ τρεις λίρες, τι να σου δώσω; Εάν δεν είχες χρήματα, οπωσδήποτε κάτι θα σου έδινα, ας 'πούμε μισή λίρα... ε... να βοηθηθείς κάπως κι εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μισή λίρα... δηλαδή πενήντα γρόσια;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ακριβώς... δεν είναι και λίγα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ε; Και αν από τη δουλειά πάρεις πέντε λίρες εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εσύ, πάλι μισή λίρα, αλλά δικαιωματικά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ρε... στις τρεις είπες, μισή εγώ... στις πέντε... πάλι μισή εγώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, αλλά σου είπα δικαιωματικά... ενώ στις τρεις, χατιρικά και αν δεν ήσουνα πλούσιος...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά... (με στόμφο) επειδή είμαι πλούσιος... θέλω στις τρεις τη μία... και στις πέντε τις δύο. Αλλιώς, βρίσκω άλλον. Έτσι είμαστε εμείς οι πλούσιοι. Γκέγκε;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Οπότε... (στρέφει προς το σαράι) ας πηγαίνω εγώ. Ε;

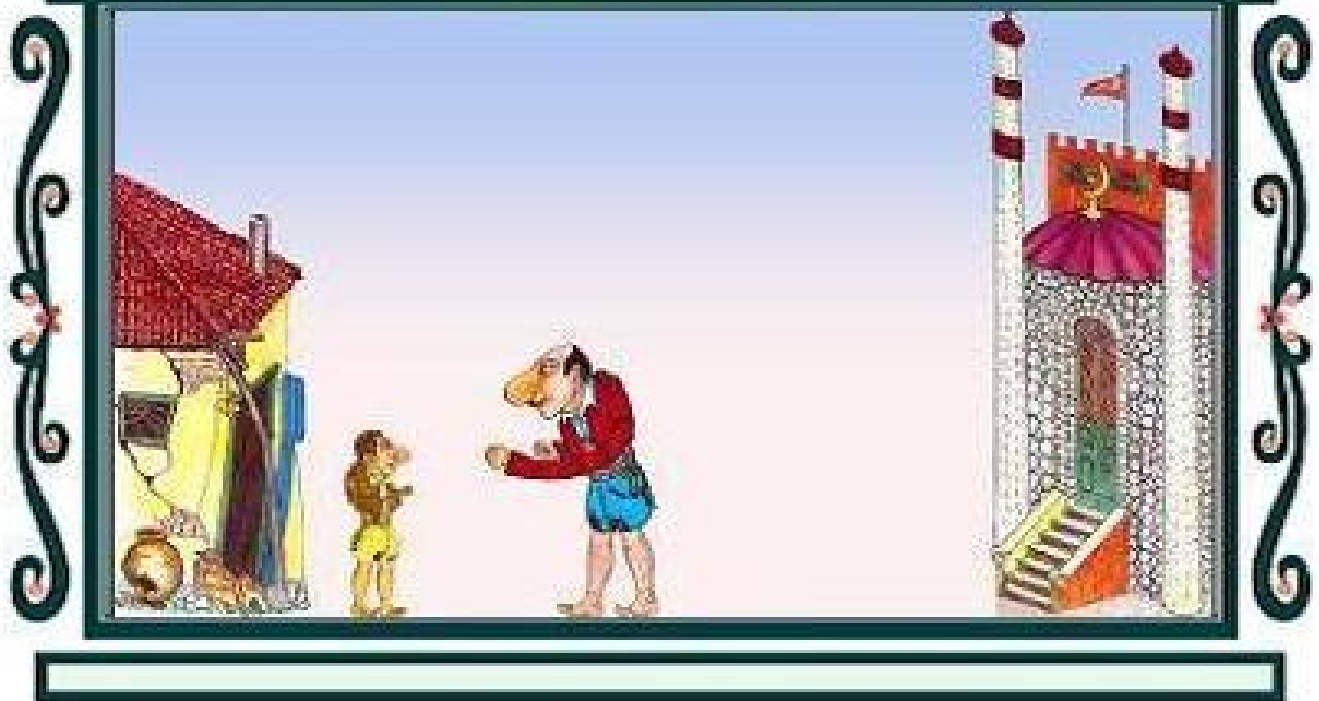
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... φεύγεις; Και η δουλειά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν την θέλω... Έτσι είμαστε εμείς οι φτωχοί! Γκέγκε; (Προχωράει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Του φωνάζει). Έλα 'δώ, ρε... (Μονολογεί). Τι έγινε τώρα; (Του φωνάζει πιο δυνατά). Ρέεε... ρε φτωχέεε!.. Φτούουου!.. (Μονολογεί). Κι όπως πάει κατά 'κει, θα πέσει απάνω στον Ταχήνη... θα του ειπεί ότι δεν του είπα τίποτα... και θά 'ρθει ο Ταχήνης να μου γυρεύει πίσω τη λίρα που μου 'δωσε... Πω πω, ζημιά!.. (Μικρή σιγή). Μου φαίνεται, δεν κάνω για πλούσιος... Α, μπα... (Στρέφει προς την καλύβα του και φωνάζει). Κολητήρηρης!.. Για έλα 'δώ γρήγορα, που σε θέλω.

Σκηνή Δ'

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). 'Δώ 'μαι... τι 'α κλέψουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο κοινό). Μμμ... μάλιστα!.. Αυτό θα ειπεί παιδί με... με επαγγελματικό προσανατολισμό... (Στον Κολητήρη). Σαν δεν ντρέπεσαι!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα μου 'πείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βγάζει από την τσέπη του την λίρα και του την δίνει). Για πάρε 'δώ λεφτά να πας να ψωνίσεις...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Παίρνοντας την λίρα γεμάτος χαρά). Ωχάωω... ώφου, Παναζίτσα μου!.. Πάλι θα φάμε 'φέτο'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κράτησέ τα καλά, μη σου πέσουνε πουθενά και τα τα χάσεις... είναι πολλά λεφτά.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πόσα... ένα 'κατομμύριο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε... να χαθείς από 'κει, μικρόβιο... έμαθες και το εκατομμύριο. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... στον μπακάλη...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ελιές, ντομάτες... τι άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φασόλια, κρεμμύδια... Πάρε και τρεις ρέγκες...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αγοράκια ή κοριτσάκια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Α... αρσενικές. (Γελάει). Χα... Άκου', αγοράκια ή κοριτσάκια...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Καλά, ντε... δεν σου τις βρίσαμε κιόλας. Μμ... τυρί να πάρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... πάρε και τυρί... Πάρε και μπακαλιάρo...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ένα... από 'κεινο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπράβο... ένα από 'κεινο. Αλλά μεγάλο, πες του.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι άμα... άμα... άμα δεν έχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μεγάλο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, να σου δώσει δυο μικρά. Και μη μου 'πείς πάλι: άμα δεν έχει...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι... άμα δεν έχει, δεν θα πάρω. Ε... σωμί... πόσο να πάρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... έχουμε και ψωμί...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Να πάρω... (σκέφτεται).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πάρε...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πόσο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... (Σε άλλο τόνο). Και πώς θα τα κουβαλήσεις όλα, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ 'Α πάω μετά στο φούλνο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κάτσε μια στιγμή... (Φωνάζει προς την καλόβα). Ρε, Κοπρίτηηη!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έν είναι μέσα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... και πού είναι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έχει πάει... ξέρεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... (Φωνάζει προς την καλύβα). Πιρικόγκος!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άστο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι αυτός...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι... κι αυτός ξέρω; Κι εσύ, πώς και δεν επήγες, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Είχα πάει ουουού... πρωί!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα: ήσουνα πρωινό νούμερο... (Σε άλλο τόνο). Και τι... θα πας μία στον μπακάλη και μία στο φούρνο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ε, τι λέμε; Εκτός και αν θέλεις να πάμε παρέα οι δυο μας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται). Καλά θα ήτανε να την κοπανήσω από 'δώ χάμου... Αλλά και στον μπακάλη να πάω, χα... κι αυτός με περιμένει πώς και τι... Άσε καλύτερα.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Τον σκουντάει). Μπαμπάκο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... είπες τίποτα;

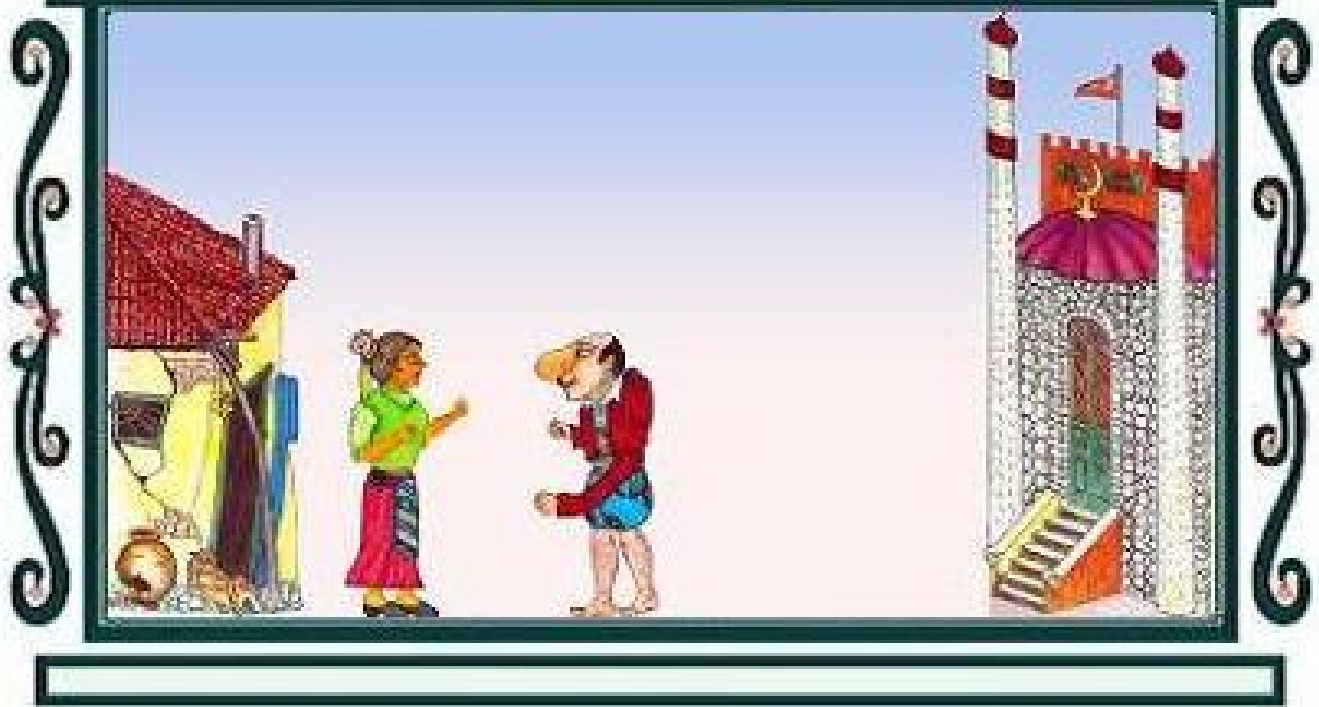
ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εσύ να μου 'πεις.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λοιπόν... μοναχός σου θα πας, αλλά θα πας πρώτα στο φούρνο... φέρνεις τα ψωμιά... και μετά πάς στον μπακάλη. Μη μας κρατήσει ο Τασάκος αυτά που χρωστάμε... και μείνουμε χωρίς ψωμί. Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Μπα... αλλά 'ντάξει... 'Α πάω πρώτα στο φούρνο, 'α φέρω τα ψωμιά εδώ... και μετά 'α πάω στον μπακάλη για τ' άλλα. Άντε, γεια!.. (Προχωράει, προσπερνάει τον Καραγκιόζη και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού τραγουδώντας φάλτσα). Σουμιώτισσα με τις ελιές... και τις καλές ντομάτες... Ε... ρε, γλέντια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, το μαόρο, χαρά που πήρε... Τέρμα και η λίρα... πάει.

Σκηνή Ε'

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας μετά από λίγο).
Α... εδώ είσαι Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Πλησιάζοντας). Γιατί... με νοσταλγήσες, γυναίκα μου;

ΑΓΛΑΪΑ Τι να σε νοσταλγήσω, τρομάρα σου; Φαί δεν έχουμε... τα παιδιά πεινάνε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πού το ξέρεις ότι πεινάνε... τα ρώτησες;

ΑΓΛΑΪΑ Θέλει και ρώτημα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό να μου 'πείς.

ΑΓΛΑΪΑ Και τι θα κάνουμε; Όπου νά 'ναι θά 'ρθουν, και δεν θα έχω φαί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για φαί κανόνισα.

ΑΓΛΑΪΑ (Ερευνητικά). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατάφαση). Μμ!.. (Σιγά). Συνεννόηση βοδιών... Χα!

ΑΓΛΑΪΑ Λες αλήθεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τώρα... κοροϊδεύομαστε; Σου είπα, κανόνισα... Έστειλα τον Κολητήρη και, όπου νά 'ναι, θα φέρει ψωμί... και ύστερα θα πάει και στον μπακάλη να φέρει άλλα πράματα... Ησούχασε... όλα εντάξει!..

ΑΓΛΑΪΑ Α... μπράβο!.. Να φάμε και τίποτα, για να σε νοσταλγήσω και λιγάκι. Ε, άντρα μου; (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, γαλιάντρα μου!.. Ναι, τσαπερδονοκαρακάξα μου. (Στρέφοντας προς το σαράι). Βρε... βρε, την Αγλαΐα... Χα! Πλάκα έχει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και με διάθεση χιούμορ πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Εδώ είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δεν άλλαξες ακόμη συνοικία;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει; Ν' αλλάξω συνοικία... εγώ; Για ποιο λόγο;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, λέω... τώρα που πλούτισες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, που πλούτισα... Δε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με πίκρα). Δε... δεν κάνω 'γώ για πλούσιος... τέρμα. Καραγκιόζης και πλούσιος... δεν γίνεται. Πλούσιος και καραγκιόζης, μπορεί... αλλά το ανάποδο, με τίποτα!.. Γι' αυτό την 'ξόδεμα τη λίρα, πάει...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Την 'ξόδεψες; Και ο μπέης που τη θέλει πίσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πίσω... γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί σου την έδωσε, δεν μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μου την έδωσε, για να σε βρω.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και τι έκανες... με βρήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, πώς... δεν σε βρήκα... προηγουμένως; Και τώρα... Αλήθεια, τι κάνεις, καλά; Η γυναίκα, τα παιδιά; Ο σκύλος, η γάτα, η κότα, η σκούπα; 'Κείνο το γουρουνάκι που σου 'μοιαζε... ε... καλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα). Όλα καλά... όλα καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πάντα καλά... πάντα καλά.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εσένα μόνο δε... δεν σε βλέπω καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουλωχτά). Ναι, ε; (Πιο μουλωχτά). Γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί ο μπέης μου είπε να σου ειπώ να του πας τη λίρα... αλλιώς φίδι που σ' έφαγε... κι οχιά που σε δάγκωσε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς τό 'πες, πώς τό 'πες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φίδι που σ' έφαγε... κι οχιά που σε δάγκωσε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμένα; Και γιατί, ρε γρουσουζή, δεν ερχόσουν να μου το ειπείς νωρίτερα, που την είχα τη λίρα; Φταίω εγώ τώρα να... να σε βάλω χάμου και να σε κάνω μπαούλο στο ξύλο; Τομάρι!.. Ακούς εκεί.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... ζήτησέ μου και τα ρέστα τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μουρμουρίζει). Το φελέκι μου!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θες να 'πεις... την 'ξόδεψες τη λίρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τι λέμε τόση ώρα; Πριν λίγο έστειλα το παιδί για ψώνια... Τώρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τώρα... τώρα θα πρέπει να βρεις μια άλλη λίρα, να την πας στον αφέντη τον Ταχήρ... Απλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απλά, ε; (Τον μουντζώνει). Να! Πάρ' τα, να μη σ' τα χρωστάω... (Σε άλλο τόνο). Και τι είναι, ρε, η λίρα... καρφί ή πέταλο;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να σου 'πώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μικρή σιγή). Καλά κι εσύ, μωρέ, ήταν ανάγκη να του 'πείς ότι βρεθήκαμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ε, τι... δεν βρεθήκαμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με πίκρα). Κι εντάξει, βρεθήκαμε... ήταν ανάγκη να του 'πείς ότι δεν σου είπα να πας να τον βρεις για μια δουλειά που σε θέλει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί... μου είπες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου είπα; Δεν σου ζήτηγα και προμήθεια και μού 'κανες παζάρια; (Σε άλλο τόνο). Α... για θυμήσου... για θυμήσου...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι να θυμηθώ, βρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που μού 'λεγες... έλα... έλα... πες το, ντε... Δεν μού 'λεγες... στις τρεις λίρες θα παίρνω εγώ μισή... και στις πέντε πάλι μισή... και όπως το πήγαινες, όσες και να έπαιρνες εσύ, εγώ πάντα με την μισή θα έμενα; Τσιφούτη... εκμεταλλευτή!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εκμεταλλευτής εγώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με βρήκες φτωχό άνθρωπο...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα... τώρα είσαι φτωχός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτωχός, λέει... και τι φτωχός; Με ένα φου μπροστά να... σαν φουγάρο παπορίσιο!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα, τρομάρα σου!.. (Γελάει). Χα, χα, χα, χα... Μ' έκανες και γέλασα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σκάσε... εσύ τα φταις όλα... σιχαμένε!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι εγώ... όχι εγώ... Το κεφάλι σου το κλούβιο τα φτάνει... που έπιασες εκεί πέρα μια λίρα και νόμισες πως έπιασες τον Πατριάρχη απ' τα τσιπούνια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κατάλαβα... ποια είν' αυτά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τα τσιπούνια δεν ξέρεις; Ρούχα είναι. Αλλά έτσι λένε μερικοί και κάτι τσέπες, πού 'χουνε τα ράσα... μεγάλες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Δεν ξέρω 'γώ... Εγώ θα πάω να 'πώ στον Ταχήνη ότι σου είπα για την δουλειά και γι' αυτό πήγες... κι αυτά που του είπες εσύ ήσαν ψέματα... συκοφαντίες.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... ναι... κι αυτός αμέσως θα σε πιστέψει...Χα! Έχεις μάρτυρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μάρτυρες... τι μάρτυρες; (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Γιατί... έχεις εσύ, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εγώ είμαι κύριος!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ είμαι κύριος... πολύ κύριος... Κύριος με τα σούλα μου!.. Και για να σου το αποδείξω, θα πάω τώρα αμέσως κιόλας στον Ταχήνη να του τα ειπώ όλα... Κι αν δεν πιστεύει, θα του ειπώ να με βάλει κι εμένα να κάνω μια δουλειά να την πατοίσουμε τη λίρα... ωωώ!.. (Κινείται προς τα εμπρός).

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον εμποδίζει). Στάσου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Προσπαθεί να περάσει). Άσε με!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εξακολουθεί να τον εμποδίζει). Σου είπα: στάσου!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαναπροσπαθεί να περάσει). Σου είπα: άσε με... Άσε με, γιατί είμαι... (με πείσμα) μμμμούου!.. Δαγκώνω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Τον αφήνει). Δεν χρειάζεται να πας στον αφέντη τον Ταχήρ. Το κανόνισα εγώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνει λίγο πίσω). Δηλαδή, ποιο... τι κανόνισες;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να 'ρθεις να ντελαλήσουμε παρέα... και από την αμοιβή μου θα πάρεις μια λίρα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσύ πόσες θα πάρεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Να μη σε νοιάζει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα... (Ξεροβήχει). Και θα ντελαλήσουμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... δεν θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θες ή δεν θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχει σημασία;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ποιο πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν θέλω ή δεν θέλω. Αφού κανόνισες εσύ... άντε, πάμε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Όχι, αν δεν θες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, έλα... Πες μου τι θα λέμε.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... ναι... δεν σου 'πα τα νέα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γκρινιάζει). Τι να μου 'πείς, που να σου 'πεί ο παπάς...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Άκου' να ιδείς... ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης καλεί όσους έχουνε παράπονα, να περάσουν από το σαράι και να του τα 'πούν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως λένε, τα παράπονά σου στο Δήμαρχο, ε; Δεν είν' κακό... (Σε άλλο τόνο). Αυτό θα ντελαλήσουμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... αυτό... Θα με ακούσεις, που θα το ειπώ εγώ μια-δυο φορές... και μετά ξεκινάς εσύ από εδώ γύρω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδώ γύρω... δεν γίνεται να πάω κάπου αλλού;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Πού θες; Θες στους καινούριους μαχαλάδες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Μακριά δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Θες στους πάνω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιους πάνω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τους πάνω μαχαλάδες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέπτεται). Ψηλά δεν είναι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε στους κάτω... στην παραλία.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χαμηλά... υγρασία... Μπα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τότε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πού θες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε γίνεται, ρε, να πάμε και να τα λέμε παρέα... πρίμο-σεκόντο; Ωραία θά 'ναι... Ε; Μη μου 'πείς!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, καντάδες νομίζεις ότι θα πάμε να κάνουμε; (Σε άλλο τόνο). Άκου', πρίμο-σεκόντο!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν γίνεται, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ τι λες... γίνεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, ρε; Ωραία θά 'ναι... Να φωνάξουμε και τον Σιορ-Διονύσιο με την κιθάρα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Σαν να μην έχεις όρεξη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιος... εγώ; Ίσα-ίσα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν εννοώ για φαΐ... για ντελάλη...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για ντελάλη... (Ξεροβήχει). Γί αυτό σου λέω κι εγώ, ρε... να τ' αλλάξουμε 'κεί πέρα λίγο να το κάνουμε πιο ευχάριστο, για να μ'ανοίξει η όρεξη... Πρόσεξε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι να προσέξω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό το ακούσατε-ακούσατε, ρε... που το λες εσύ σαν τον ψάλτη του Αϊ-Γιώργη όταν λέει τον Απόστολο... να... να το λέμε τραγουδιστά... όπως λέει ο Νιόνιος το ωραία πού 'ν' η Ζάκυνθος... Για κάνε την αρχή εσύ, που είσαι και μαέστρος.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ; Τι κάθουμαι κι ακούω, ο ερίφης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Παρακλητικά). Έλα, ρε... ξεκίνα το λίγο... Μμ; Καλά, άσε, άσε... θα το ειπώ εγώ... (Τραγουδάει). Ωραία που... ωραία πού 'ν' η Ζάκυνθος... (Στον Χατζηαβάτη). Πρόσεξε τώρα... (Τραγουδάει). Μμ... Ακούσατε... ακούσατε... ακουούσατεεε... (Στον Χατζηαβάτη). Ωραία, έτσι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα... (Ξεροβήχει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τραγουδάει). Μπήδες και... μπήδες και αγάδες... (Στον Χατζηαβάτη). Έτσι δεν λες; Έλα κάνε δεύτερη φωνή...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Δεν μπορώ χωρίς παρτιτούρες.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν κατάλαβα... αυτό είναι βρισιά;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ποιο... οι παρτιτούρες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ποιες είν' αυτές;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα σου... κάνεις και τον συνθέτη... (Σε άλλο τόνο). Βρε, οι παρτιτούρες είναι μουσική γραμμένη στο χαρτί... Την γράφουνε οι συνθέτες, οι μουσουργοί... και οι μουσικοί την εκτελούν.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γί' άκού', φίλε μου... Επιστήμη δηλαδή, ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τέχνη, όχι επιστήμη. Η μουσική είναι τέχνη.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βέβαια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να σου 'πώ; Δεν φοράω καπέλο... εάν φορούσα, θα σου το έβγαζα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μια άλλη φορά. Πάμε τώρα να ντελαλήσουμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και θα τα λέμε, όπως τα λες εσύ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και βέβαια... συζητάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλιστα. Για ξεκίνα το σιγά-σιγά να τ' ακούσω... και μετά συνεχίζω εγώ εδώ... κι εσύ πιάσε τους γύρω μαχαλάδες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εντάξει!.. (Στήνεται, ξεροβήχει μια-δύο φορές και κατόπιν αρχίζει δυνατά και αργά σαν ψάλτης που λέει τον Απόστολο). Ακουούουσατε, ακουούουσατεεεεε!.. Μπήδες, αγάδες, ντερβισιάδες...

Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί, ακουουουούσατεεε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Όπως ο Χατζηαβάνης). Ακουουουουούσαμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ (Συνεχίζει στο ίδιο μοτίβο). Κατά διαταγήν του πολυχρονεμένου μας Βεζίρη... όποιος από τους πολίτες έχει κάποιο παράπονο... μπορεί να περάσει από το σαράι και να του το αναφέρει... γιατί αλλιώς... τα αίτιά του παραγράφονται... ακουουουούσατεεεεε... (Στον Καραγκιόζη). Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πιάσ' το άλλη μια όπως θα φεύγεις... και μετά συνεχίζω εγώ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΝΗΣ Όπως θες... (Προχωράει προς την καλύβα και μόλις προσπεράσει τον Καραγκιόζη αρχίζει πάλι όπως πριν). Ακούουουσατε, ακούουουσατεεεεε!.. Μπέηδες, αγάδες, ντερβισιάδες... (Εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας, ενώ η φωνή του αρχίζει να χαμηλώνει λίγο-λίγο). Άγγλοι, Γάλλοι, Πορτογάλοι... Ρώσοι, Πρώσοι, Πολωνοί... Έλληνες και Οθωμανοί, ακούουουούσατεεεε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωρέ, τ' ακούσαμε, λέει... και πολύ ωραία μάλιστα!.. Αρκετά... Να πάω εγώ τώρα μέσα... θά 'ρθει και ο Κολητήρης, όπου νά 'ναι... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας και προχωράει αργά, ενώ από πριν ακούγεται μουσική αμανέ, που σταματάει μετά από λίγο). Για να διώ εδώ ο Καραγκιόζης... (στρέφει προς την καλύβα) ξέρει τίποτα γι' αυτά που έλεγε νωρίς ο τελάλης... που τα είπε 'κει πέρα πράτσα-πρίτσα και σηκώθηκε κι έφυγε; (Πλησιάζει στην καλύβα και χτυπάει την πόρτα, ενώ φωνάζει). Καραγκιόζη... (Ξαναχτυπάει). Μέσα είσαι, μπρε; (Κάνοντας λίγο πίσω). Ο Σαρμπάν αγάς είμαι... έλα λίγο έξω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται. Κατ' ιδίαν). Αχά... ο Μπάμιας κι αβγάς... Τι διάλο να θέλει;

ΓΕΡΟΣ (Φωνάζει). Καραγκιόζη... δεν ακούς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιοσοός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ωωω... καλώς τον Αβγά!..

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, μπρε!.. Τι κάνεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά είμαι εγώ... καλά είσαι εσύ;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Κι εγώ καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Και πώς από 'δώ;

ΓΕΡΟΣ Γιατί ήρθα εδώ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Δεν πιστεύω να μ' αποθύμησης;

ΓΕΡΟΣ Μίλα μου αργά και καθαρά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε ρυθμό υπαγορεύσεως... ε;

ΓΕΡΟΣ Τώρα εσύ μου λες διάφορα, αλλά εγώ, όπως ξέρεις, έχω το ένα αυτί άχρηστο... όλο βουίζει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και το άλλο;

ΓΕΡΟΣ Μμ... το άλλο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Ούτε από τ' άλλο ακούς; Πάπαλα κι αυτό... πάει;

ΓΕΡΟΣ Το άλλο... τού 'χω βαλμένο μπαμπάκι με οινόπνευμα... είναι λίγο ερεθισμένο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αχά... Και τώρα, τι λες να κάνουμε... να φέρω το χωνί;

ΓΕΡΟΣ Τέλος πάντων. Να σε ρωτήσω κάτι θέλω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για λέγε, για λέγε.

ΓΕΡΟΣ Κάτι είπε νωρίς ο τελάλης, αλλά δεν τα είπε καλά. Ε; Χαμπάρι δεν πρόλαβα να πάρω κι έφυγε. Ενώ άλλες φορές τα έλεγε ξανά και ξανά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Ασά... θα τον απολύσω!..

ΓΕΡΟΣ (Μικρή σιγή). Εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... τι εγώ; Α... μη μ' ανακατεύεις εμένα!..

ΓΕΡΟΣ Άκουσες τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό; Βέβαια!..

ΓΕΡΟΣ Για πες μου, τζάνεμ: τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλεγε... ακούς;

ΓΕΡΟΣ Ε, ναι... ακούω, ακούω!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει). Πώς όποιος έχει παράπονα... να πάει στο Βεζίρη να του τα 'πεί. Αυτό.

ΓΕΡΟΣ Κι αυτό που έλεγε στο τέλος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... αυτό πρόλαβες και άκουσες;

ΓΕΡΟΣ Ναι...αλλά δεν το κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε κι εγώ... (Κατ' ιδίαν). Πώς διάλο τό 'λεγε;

ΓΕΡΟΣ Μα, τα είπε δυο φορές εκεί πέρα κι έφυγε... (Σε άλλο τόνο). Α... θα τον μαλώσω τον Χατζηαβάτη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ... κι εγώ!.. (Με τουπέ). Δεν μπορείς, κύριε, να τα λες τσάτρα-Πάτρα και να φεύγεις... Πού πας, κύριε; Άμα... άμα δεν προλαβαίνεις, κύριε... (γονατίζει και χτυπάει το χέρι του κάτω).

ΓΕΡΟΣ (Τον παρακολουθεί με απορία κάνοντας και λίγο πίσω).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να πάρεις βοηθό... (Σηκώνεται). Βέβαια!.. Και να τον πληρώνεις και καλά... Τι του δίνεις 'κεί πέρα μια λίρα;

ΓΕΡΟΣ (Τα έχει χαμένα). Σε μένα μιλάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, σ' αυτόν.

ΓΕΡΟΣ Ποιόν;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Μαλακώνει). Τον ντελάλη... που δεν τά 'πε καλά.

ΓΕΡΟΣ (Πλησιάζοντας). Ναι... ναι... δεν τά 'πε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', αυτό λέω κι εγώ... (Σε άλλο τόνο). Είδες όμως;

ΓΕΡΟΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι ωραία που συνεννοηθήκαμε.

ΓΕΡΟΣ Δεν καταλαβαίνω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Τι τό 'θελα; (Στο γέρο). Δεν μου λες...

εσύ έχεις κάποιο παράπονο, να πας να το ειπείς στο Βεζίρη;

ΓΕΡΟΣ Πώς δεν έχω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί δεν πας να το ειπείς;

ΓΕΡΟΣ Μα, γι' αυτό ήρθα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, τράβα, ντε... Τι το ψάχνεις;

ΓΕΡΟΣ Μπρε παιδί μου... κάτι έλεγε για παραγραφή εκεί στο τέλος. Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσα... πως αν δεν πας... δεν έχεις δικαίωμα να πας του χρόνου... παραγράφεται.

ΓΕΡΟΣ (Με χαρά). Άσα.... μπράβο, μπρε!.. Μπράβο, μπρε!..

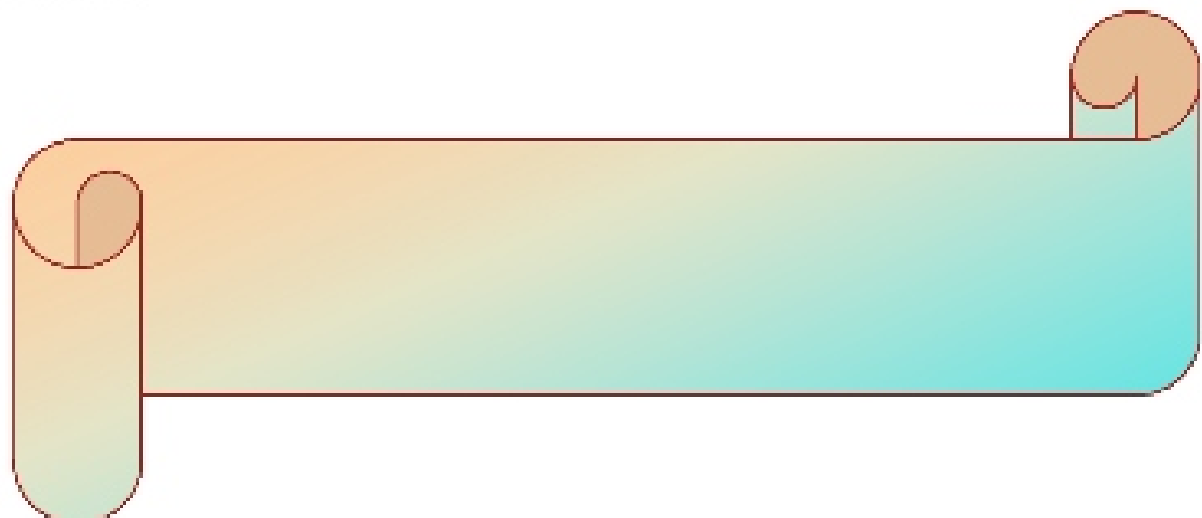
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ευχαριστημένος;

ΓΕΡΟΣ Πολύ... πάρα πολύ... Να... έλα 'δώ... (βγάζει από την τσέπη του χρήματα και του δίνει) πάρε μια λίρα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιαάζεται). Αμάν!.. Ε, ρε μανούλα μου... Φέρ' την εδώ... (Την παίρνει και την βάζει στην τσέπη του). Δεν ξέρεις πόσο την χρειαζόμουνα... Σ' ευχαριστώ πολύ, Αβγά μου.

ΓΕΡΟΣ Κι εγώ, μπρε... Άντε να ψωνίσεις πράματα για τα παιδιά σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, ψώνισα 'γώ απ' το πρωί... η λίρα μόνο κάπου μου έλειπε... Τώρα, ποιος με πάνει εμένα; Χασά... Γεια σου, Μπάμια κι αβγά... (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Έσκιες!..

Σκηνή Β'

ΓΕΡΟΣ (Μονολογεί). Χαρά που πήρε ο καημένος... (Στρέφει προς το σαράι). Για να χτυπήσω του πασά... (Πλησιάζει στο σαράι, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω).

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει με γρήγορα βήματα τις σκάλες και μετά εμφανίζεται με φόρα από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, καλώς το Σαμπάν αγά! (Τον πλησιάζει). Πο, τι να χαλεύει, Αγά μ';

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Ντερβέναγα!.. Ειδοποίησε τον πολυχρονεμένο μας Βεζίρη πως θέλω να τον διώ για λίγο.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πο, καρτέρα, καρτέρα ψίχα, Αγά... να ειδοποιγάρω... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβέναγα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ'... πο, το Σαμπάν αγά νά 'ναι φερμένο...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Σαμπάν αγάς; Πού είναι;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, να καρτεράει κάτω.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καλά, πήγαινε... Ο Σαμπάν αγάς... τι να θέλει άραγε;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Χμ; Ποιός ξέρει; Για κάνα παράπονο ίσως...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Λες; Για πάμε...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι, βεβαίως!.. Ακολουθώ, πασά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει αργά τις σκάλες και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Ταχήρ). Οσκελντίν, Αγά!..

ΓΕΡΟΣ Προσκυνώ, πολυχρονεμένε μου Βεζίρη, προσκυνώ... (Κάνει τεμενά). Πρώτα τον ύψιστο Γεραμπή... και εκ δευτέρου την εξοχότητά σας.

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω.

ΓΕΡΟΣ (Σηκώνει το κορμί του. Στον Ταχήρ). Ε... καλά είσαι, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Καλά, Αγά μου... Σ' ευχαριστώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Πώς τέτοιαν ώρα και απρόσκλητος, Αγά;

ΓΕΡΟΣ Τον τελάλη άκουσα, πασά μου... και ήρθα να υποβάλω κι εγώ ένα παράπονο που έχω.

ΤΑΧΗΡ Φαντάζομαι... σχετικά με την σύνταξή σου, Αγά... Η τίποτε άλλο;

ΓΕΡΟΣ Αυτό, μπέη μου... τι άλλο;

ΒΕΖΙΡΗΣ Βέβαια αυτό, όπως κι εσύ το γνωρίζεις, δεν είναι καθαρά στην αρμοδιότητα και την ευθύνη του σαραγιού... Αλλά το κατά πόσον η υπόθεσή σου διαβιβάσθηκε αρμοδίως και εγκαίρως οπωσδήποτε θα ελεγχθεί...

ΓΕΡΟΣ Αυτό, Βεζίρη μου, είναι σίγουρο... και το παράπονό μου δεν απευθύνεται στις Υπηρεσίες εδώ του σαραγιού, ούτε, βεβαίως, σε σας προσωπικά. Αλίμονο... Απλά το καταθέτω προς όποιον αυτό αφορά, για την περίπτωση τυχόν παραγραφής.

ΒΕΖΙΡΗΣ Το αντιλαμβάνομαι και θα κρατηθεί σχετική σημείωση, Αγά. Μείνε ήσυχος. (Σε άλλο τόνο). Αλήθεια... πόσος καιρός έχει περάσει από τότε που αποχώρησες... κάνα εξάμηνο;

ΓΕΡΟΣ Κοντεύει χρόνος, πασά μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Αχά! Για να ιδούμε, Ταχήρ, μήπως μπορούμε να κάνουμε κάτι.

ΤΑΧΗΡ Βεβαίως, Βεζίρη μου... θα ετοιμάσουμε κάποιο υπόμνημα... Εννοείται, για να σταλεί... θα πρέπει πρώτα να συμπληρωθεί χρόνος, αλλά και να μην έχει έρθει η απόφαση της συνταξιοδότησης μέχρι τότε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Α, έτσι έχει το πράμα... (Μικρή σιγή). Για να ιδώ μπας και μπορέσω να κάνω κάτι άλλο, αλλιώς, Αγά... θα πρέπει να περιμένουμε... Έ; Αντίο, το λοιπόν. (Στρέφει, προσπερνάει τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ (Κάνει τεμενά). Προσκυνώ, Βεζίρη μου.

ΤΑΧΗΡ Κατά τα άλλα... πώς τα πας; Ξεκουράζεσαι... ξεκουράζεσαι, Αγά;

ΓΕΡΟΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μπα... έχω τις ασχολίες μου...

ΤΑΧΗΡ Α, μπράβο!.. Έτσι... έτσι... μην τα παρατάς. Γεια σου, Σαμπάν αγά!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Ταχήρ μπέη... και σ' ευχαριστώ πολύ... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική). Έεε, ρε Βαγγελίστρα μου... Οχ!.. (Χορεύει για λίγο). Όπασα... Μέριασε, κόσμε άχρηστε κι εσύ ντουσιά ξεφτίλα!.. (Χορεύει πάλι για λίγο). Έεεπ'... Έεεε, ρε, και νά 'χε, λέει... η γη ένα χαλκαδάκι... να τήνε σήκωνα με το μικρό μου δάχτυλο!.. (Κάνει κίνηση του χεριού από κάτω προς τα πάνω). Εταινά... (Ξεροβήχει με θόρυβο). Χκ.. γκχασα!.. (Η μουσική σταματάει). Με τις υγείες μας, νά 'με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Βρε... καλώς τα παιδιά τα δικά μας!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πού 'σαι, ρε κρατούμενε; (Τον πλησιάζει).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σ' αφήσανε, ρε μόρτη, ή τους αφήσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε μένα το λες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σε σένα για... Βλέπεις, νά 'με, ελόγου σου κάναν άλλονα εδωνά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εδωνά; (Στρέφει προς την καλύβα του και αμέσως πάλι προς το σαράι. Κάνοντας αρνητική κίνηση). Όχι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Το οποίον;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μάλλον χρειάζεσαι θερμόμετρο... έχεις πυρετό...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε μουά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε σουα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Περικουά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, δεν αφήνεις τις γαλλικούρες και να μου 'πείς τι διάλο λες... Ποιος σου είπε ότι ήμουνα μέσα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ο κολλητός σου... κάτι μου 'λεγε 'κεί πέρα για μια λίρα. Τη στραγγάλισες, λέει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τη λίρα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι για...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα, αλλά και ενοχλημένος). Όχι, ρε... από την μύτη την έπιασα και ξεράθηκε... (Σε άλλο τόνο). Ρε, πάτε καλά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τι να σου 'πώ; Μ' αυτά που μου 'λεγε... κατάλαβα ότι ο εγκλεισμός σου, νά 'με, ήτανε ζήτημα χρόνου... ε, και μόλις σε είδα πριν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τά 'χασα, ρε βλάμη... Λέω από μέσα μου: τι έγινε τώρα, νά 'με; Δεν προλάβανε να τον μπουζουριάσουνε... και τους λάκισε, νά 'με;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αλλά, απ' ό,τι βλέπω, μάλλον όχι ακόμη... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, μπας και δεν κατάλαβες τι έλεγε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ρε συ, δικέ μου... αυτό κατάλαβα, νά 'με, αυτό και σου είπα. Και επειδή, νά 'με, ακόμη δεν απομακρόνηθα απ' το ταμείο, παν ό,τι λάθος αναγνωρίζεται. Νομίζω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέλος πάντων... (Σε άλλο τόνο). Για πού τό 'βαλες εσύ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάω, νά 'με, εδωνά στον μεγάλο, για να του κάνω τα παράπονά μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που δεν με χώσανε μέσα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Λάβρος). Αυτό, μαγκίτη, πάρ' το πίσω επειγόντως!.. Είπα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει, αλλά τι παράπονα έχεις εσύ απ' τον πασά, ρε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α... ξέρει αυτός.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρει, ε;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ξέρει, λέει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτός... εσύ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Με απορία). Εγώ... τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ ξέρεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, πώς για; Άμα δεν ξέρω 'γώ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σωστό. (Μικρή σιγή). Κατά τ' άλλα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε... όπως τα ξέρεις, ρε Καραγκιοζέα... Τίποτα το πολύ

σπουδαίο. Αυτά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ μια από τα ίδια... δε βαριέσαι. (Μικρή σιγή).
Λοιπόν... άντε μου... να πας στο καλό και... να μας γράφεις ταχτικά...
(Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του). Γεια σου,
ρε Σταύρακα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια χαρά νταν!.. (Κατ' ιδίαν στρέφοντας προς το σαράι).
Άντε, μπράβο... ξεκόλλα!.. (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει
λίγο πίσω. Φωνάζει). Πόρτα, ρε... πλακώσανε οι παραπονιάρηδες, νά' με.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Ακούγεται ποδοβολητό και μετά εμφανίζεται με φόρα
από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, ωρέ κουτσαβάκι... πο, τι, ωρέ,
να χαλεύεις και να σκούζεις και να φκιάχνεις σαμαντά, μπεζεβέν' ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γεια σου, ψηλέ, τσίφτη! Με τα σέα σου και με τα μέα
σου!

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά... πάρα κάτω... πο, τι να χαλεύεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τον μεγάλο θέλω. Άντε πες του... ήρθε ο Σταύρος, ο
γιος...

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Τον διακόπτει). Φτάνει!.. Πο, καρτέρα ψίχα. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πο, το κουτσαβάκι 'ναι φερμένο κάτου... και χαλεύει το εφέντ'... Σταύρο λένε.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ποιος νά 'ναι αυτός; Τέλος πάντων... πάμε, Ταχέρ;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, βεβαίως.. πάμε. Σας ακολουθώ, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει με αργά βήματα και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Ταχέρ). Οσκελντίν!.. Καλώς τον... Είσαι ο Σταύρος;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Βεζίρη μου... πολλά-πολλά παραδεχού, νά 'με, που με θυμήθηκες... Γειασάν! Ρίχνω τεμενά για πάρτη σου... (Φέρνει το χέρι του στο καπέλο του και σκύβει). Σου αξίζει... γιατί είσαι και ο πρώτος, νά 'με!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω... σήκω επάνω. Τι γίνεται... τι έχουμε; Πώς κι από 'δώ;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Σηκώνει το κορμί του και κατεβάζει το χέρι του). Ένα παραπονάκι, Πασά μου, εάν επιτρέπεται, να υποβάλουμε σεμνά και ταπεινά...

ΒΕΖΙΡΗΣ Άκου', λέει... Παράπονο; Κι εμείς γιατί είμαστε 'δώ; Πες μου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πρόκειται για την μάνα μου την μαμή... ο αφέντης ο Ταχέρ γνωρίζει, νά 'με, από πρώτο χέρι τα καθέκαστα... Τέλος πάντων, κάτι που έχουμε ζητήσει εκεί πέρα... το γράπωσε η μαρμάγκα, νά 'με!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι εννοείς (Γέρνοντας προς τα πίσω). Τι γνωρίζεις, Ταχέρ;

ΤΑΧΗΡ Για μια άδεια πρόκειται, πολυχρονεμένη μου... την έχει ζητήσει η μητέρα του αγαπητού Σταύρακα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, μπράβο!.. Η μαμή από τα παντρεμέναδικα, νά 'με.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ισιώνει το σώμα του). Άδεια... για τι πράγμα;

ΤΑΧΗΡ Για μαιευτήριο, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ Α... κατάλαβα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Με το μπαρδόν... δεν είναι μόνο αυτό. Αυτό ξέρουμε ότι το αίτημα διαβιβάζεται και παίρνει, νά 'με, χρόνο πολύ. Γνωστό και κατανοητό... Το άλλο όμως;

ΒΕΖΙΡΗΣ Τι είναι το άλλο;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Να το 'πώ εγώ, αφέντη Ταχέρ... ή η αφεντιά σου, νά 'με;

ΤΑΧΗΡ Πες το εσύ... δεν υπάρχει πρόβλημα.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πρόκειται, νά 'με, για μια άδεια να δουλεύει η μάνα μου η μαμή εδώ στο Νοσοκομείο με ώρες... Γιατί, εδώ που τα λέμε... και τη δουλειά την ξέρει... και σε κάμποσα σεμινάρια έχει πάει... και τέλος πάντων, νά 'με... τόσα χρόνια που ασχολείται με τη μαιευτική και τα τοιαύτα... ατύχημα ουδέν... (Το τονίζει) Ουδέν!.. (Στον Ταχέρ). Τά 'πα καλά, μπέη μου;

ΤΑΧΗΡ Ναι... όπως ακριβώς έχουν τα πράγματα.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Σταύρακα). Πότε έγινε η σχετική αίτηση... πάει καιρός;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ε, τώρα... θά 'ναι... δεν θά 'ναι κάμποσα τέρμινα, νά 'με;

ΒΕΖΙΡΗΣ Εννοείς τετράμηνα; Μη μου 'πείς ότι μιλάς για χρόνια... Ε;

ΤΑΧΗΡ Όχι... όχι... Βεζίρη μου!.. Τα τέρμινα που λέει ο φίλος μας δεν είναι κάτι συγκεκριμένο χρονικά. Απλά με αυτό υπονοείται ένα κάπως μεγάλο χρονικό διάστημα, αλλά ανάλογα με την περίπτωση.

ΒΕΖΙΡΗΣ Τέλος πάντων... όπως και νά 'χει το πράγμα... αυτήν την υπόθεση να την ιδούμε, Ταχήρ... φαίνεται ενδιαφέρουσα. (Σε άλλο τόνο). Αγαπητέ Σταύρο, έκανες πολύ καλά που ήρθες. Αντίο!.. (Στρέφει, προσπερνάει τον Ταχήρ και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Φέρνει το χέρι του στο καπέλο του και σκύβει). Πασά μου, προσκυνώ... και ευχαριστώ εκ των προτέρων, νά 'με... (Σηκώνει το κορμί του και κατεβάζει το χέρι του).

ΤΑΧΗΡ Γεια σου, Σταύρακα... (Στρέφει προς το σαράι). Θα έχεις νέα πολύ σύντομα. (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Αντίο!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αντίο, μπέη μου... Υπόχρεος. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Ζ'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική. Αρχίζει να χορεύει μέχρι να σταματήσει η μουσική). Ωωώ... που να φάω... τα μυαλιά μου να φάω!.. (Προχωρώντας αργά). Ωρέ, δεν ακούτε, παιδόπουλα... όπου ο σόρο Βεζίρος μας θέλει, λέει, ν' ακούσει τα παράπονά μας... ντελάλη έβγαλε ο άνθρωπος... και ελόγου μου είδηση κόντευμα να μην πάρω... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται εν τω μεταξύ αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας του και τον κοιτάζει αμίλητος).

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όπου ήθελα, παναπεί, ν' αριβάρω κι ελόγου μου, για να του ασκολτοάρω, τζόγιες μου, το πρόβλημα όπου έχω... μπας και μου το κανονίσει... (Αντιλαμβάνεται την παρουσία του Καραγκιόζη). Ωωω... Καραγκιόζο... εδωπά 'σαι, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, ναι... εδωπά... Εσύ πού κρυφολιβαδεύεις;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Θέλεις να είπεις... πού τρέχει ο λογισμός μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι... όχι... αυτό τ'ο 'χε γράψει ο ποιητής για τον Πατριάρχη. Εγώ θέλω να 'πώ πού κρυφοβόσκεις...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τώρα, φιόρο μου, μας φώτισες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι αυτό δεν το κατάλαβες; Καλύτερα, καλύτερα... (Μικρή σιγή). Και... για πού τό 'βαλες, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... εδωπά στο σιόρο Βεζίρο είπα ν' αριβάρω... Δεν άκουσες τον ντελάλη αμπονόρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... έχεις παράπονα από το Βεζίρη;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κανένα... από το σιόρο Βεζίρο... όσκει!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τότε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Υπάρχει κάποιο πρόβλημα, Καραγκιόζο, και δεν ξέρω, ψυχή μου, τι να κάμω και πού να το είπω... Εκατάλιαβες; Είπα να το είπω στο σιόρο Βεζίρο μας... Λες να μου θυμώσει; Λες να μου θυμώσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... τι πρόβλημα είν' αυτό;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... μεγάλο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Για... δεν μου το εξηγείς, έτσι με δικά σου λόγια... αλλιώς, πώς να ξέρω αν θα θυμώσει;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, καλιά λες... καλιά λες... Το λοιπόν, άκουσε, Καραγκιόζο... Εγώ, τζόγια μου, όπως ξέρεις κι εσύ... είμαι μέσα από το τζάντε... άλλοι το λένε Ζάκυνθος και άλλοι φιόρο του λεβάντε και εδωπά, παναπεί, βρέθηκα... ούτε που κατάλιαβα, ο πόβερος, πώς και για ποίο λόγο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έννοια σου, Νιονιάκο μου... το ίδιο επάθαμε όλοι μας!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Νάϊσκε... μα, ούλοι εσείς οι άλλοι δεν έχετε κάτι κάπου αλλού... εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ενώ εσύ έχεις.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ε, αυτό είναι το πρόβλημα... όπου εγώ στο τζάντε έχω, παναπεί, τον αδρεφό μου τον Αντζουλο... έχω και την περ'βόλα, εκατάλιαβες... όπου έχει μέσα... και τι δεν έχει, ψυχή μου... Λεμονίες, πορτοκαλίες, κυδωνίες, μηλίες, κερασίες, μουσμουλίες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εεέ... πάτα και κάνα φρένο!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Από βγάζει... και τι δε βγάζει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κατάλαβα... λεμόνια, πορτοκάλια, μούσμουλα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κι άλλα, κι άλλα... ου... πολλά: κολοκυθόπουλα... πατατόπουλα... ντοματόπουλα... αγγουρόπουλα... φασουλόπουλα... λαχανόπουλα... κουνουπιδόπουλα... ουουού!.. Και μπρόκολα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... βγάζει και μπρόκολα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή; Κι απέ έχουμε και ζωντανά: κατοικόπουλα... προβατόπουλα... κουνελόπουλα... και κοτόπουλα... γαλόπουλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φρένο, ρε Νιόνιο... ντελαπάραμε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α!.. Κι έχουμε και την σκύλα μας την Περδίκω... τήνε ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με απορία και έκπληξη). Μμ;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ξέρεις πόσα σκυλόπουλα έκαμε η αφιλότιμη την τελευταία φορά όπου εγέννησε; Και δώδεκα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Καρπερή η Περδίκω... (Σε άλλο τόνο). Και δηλαδή... το πρόβλημα, ρε Νιόνιο, ποιο είναι ακριβώς;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όπου δεν μπορώ να πηγαίνω, εκατάλιαβες; Αυτό. Κάποτε που πήγα, για να μείνω μία εβδομάδα... εταξίδευα τρεις!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έβδομάδες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άντε, ρε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δεν με πιστεύεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω 'γώ... πολύ δεν είναι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή, τι είναι... λίγο; Βάλε όμως... από 'δωπά να πάω στον Περαιά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... πόσο σου πήρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... δεν είναι πόσο σου παίρνει το ταξίδι... είναι και πότε θα έχει παπόρο ή ξέρω 'γώ τι άλλο... Εσύ, παναπεί, περιμένεις και παπόρο δεν περνάει... τίποτσι δεν περνάει. Και το ίδιο να πας απ' τον Περαία στην Πάτρα... Και το ίδιο μετά να πας απ' την Πάτρα στην Κεφαλλονία... και το ίδιο να πας απ' την Κεφαλλονία στο τζάντε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπα... στόπ!.. Φτάσαμε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπα, που φτάσαμε!.. Μπα, που φτάσαμε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Αρνητική κίνηση του χεριού του). Δε';

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Φτάσαμε στο πόρτο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο λιμάνι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και μετά... έχει κι άλλο δρομολόγιο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή... από το πόρτο στην περ'βόλα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με παπόρο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπα, παπόρο... Μπα, παπόρο... Ποδαράτα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποδαράτα, ε; Κι είναι μακριά;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ένα σου λέω μόνο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Χα... Νά έχεις όρεξη για περπατησία και να μην έχεις μπαγκάζια για κουβαλησία... Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άρα... δυο πράματα... όχι ένα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Πες το όπως θες ελόγου σου... δεν αλλάζει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και αυτό το πρόβλημα θες να σου λύσει ο πασάς, ρε;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άλλο πρόβλημα δηλαδή... δεν έχεις κανένα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκει... ούτε παράπονο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νιόνιο, φεύγα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Ξαφνιαάζεται). Τι έκαμε, λέει; Να φύγω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φεύγα... μην πας στο Βεζίρη!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γιατί, ωρέ σκύλε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, άμα πας και του 'πείς όλα αυτά... ξέρεις τι θα σου 'πεί εκείνος;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τι, τι, τι θα μου ειπεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ότι αυτό δεν είναι πρόβλημα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλλά, τι είναι, φιώρο μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κόλλημα!.. Κατάλαβες; Άκου' 'μένα, που σου λέω... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά της καλόβας). Άντε, γεια!.. Άντε, γεια!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Γεια σου και αντίο!.. (Στρέφει προς το σαράι. Κατ' ιδίαν). Σαν κάτι να μου λέει πως πρέπει να το ξανασκεφτώ... (Σε άλλο τόνο). Ωρέ, άμε καλιά σου, Διονύσιε... Κάτσε 'κεί πέρα στ' αβγά σου... και ξεκόλλα... Ξεκόλλα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Χωρίς να φαίνεται, σφυρίζει δυο-τρεις φορές κλέφτικα, ενώ ακούγεται μουσική από κλαρίνο). Αχάει... Γεια σ', ουρέ Γιώργη Καψοκοίλη, με την καραμούζα σ'!.. Λάλα τη... Λάλα τη... Κι ισό, ουρέ Κλωτσοτόρη, με το ντασούλι σ'!.. Βάρ' του, βάρ' του, να με βαρέσ' νταμλάς, από 'κειούς, μαθές, απού βαράν' τα μ'λάρια κι μουφάν' ... (Σφυρίζει κλέφτικα άλλη μια φορά, ενώ εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας χορεύοντας άπταλα). Άει-χάει!.. Όμπλατς!.. Οχ-όπ'!... Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος... Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω!.. Οπλες! (Η μουσική σταματάει, σταματάει κι αυτός τον χορό). Α... με τις υγείες μας... Αλλά δεν τ' αφήνεις, Γιώργαρε, τα γλεντοκοπίσματα... κι να τ'ράξεις τι έσκουζ' εκείό το σκουφολόι ου Χατζατζάρ'ς... (Στρέφει προς την καλύβα, πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα δυνατά και μετά φωνάζει). Πού είσ', ουρέ Καραγκιόσοοοοζη!.. (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω σφυρίζοντας με μακρόσυρτο σφύριγμα βοσκού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Φωνάζει χωρίς να φαίνεται). Σιγά, ρε όρνιοσο!.. (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Ρε, μπάρμπασα... πας καλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμμμμμ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμμ να γίνεις και που σε μάθαινε... Σιγά!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπαρδόν...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... το μπαρδόν μας μάρανε... (Άγρια κάπως). Θα μου την γκρεμίσεις την παράγκα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σαν να μην προηγήθηκε τίποτα). Γεια σ', ουρ' ανηψούδι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκνευρισμένος). Ναι... τρία πουλάκια κάθονταν στο κόκκινό μου φέσι... κι αν 'δείτε την αγάπη μου... πέστε της να μ... να μου γράφει... (Σε άλλο τόνο). Καλώς τονε! Πώς από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ήρθα, μαθές, να σε διώ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε μπάρμπα... ρε μπάρμπα... σου 'χω ειπει νά 'ρχεσαι να με βλέπεις όποτε θέλεις... αλλά μη χτυπάς την πόρτα. Δεν βλέπεις... έτοιμη να πέσει είναι η παράγκα... Μη με ξεσπιτώσεις τον μαύρο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Σαν να μην τρέχει τίποτα). Δε μ' λες... άκουσες 'κειό το σκουφουλόι το Χατζατζάρ', από 'σκουζε εχτές του γιόμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χθες το μεσημέρι; Ναι, αμέ... γιατί;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι έλεγε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Έλεγε πως όποιος έχει παράπονα να πάει να τα 'πεί στο Βεζίρη... αλλιώς παραγράφονται. Κατάλαβες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μούκου!.. Εκειό το τελευταίου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το παραγράφονται;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μμμ... Τι θα 'πεί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Θα 'πεί... παραγράφονται. Δηλαδή... πάπαλα!.. Πάνε... δεν μπορείς να πας του χρόνου γι' αυτά... Κατάλαβες;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Αρνητική κίνηση). Άκα... πιο λιανά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πιο λιανά; (Ξεροβήχει). Ας 'πούμε, εσύ έχεις ένα παράπονο... Έτσι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι δηλαδή;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι παράπονο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχεις κανένα παράπονο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αμ' πώς δεν έχου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αυτό. Αν δεν πας τώρα να το ειπείς στον πατσά... του χρόνου που θα μας ξανακαλέσει... δεν μπορείς να του ειπείς γι' αυτό, γιατί θα έχει παραγραφεί.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τώρα όμως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... κανονικά. Πάς, το λες...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Τον χτυπάει). Ε, να... θεουκιρατά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κάνοντας πίσω). Τι βαράς, ρε βλάχο; Άει στο διάλο!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γιατ' δεν του λες απ' την αρχή, ρέ... α; Παρά μ' κρέν'ς παπαρδέλες κι λιγωμάρες; Χαντακουμένο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι εσύ κι εκείό το σκουφολόι... Αμ' δεν θα του πετύχου πουθενά; Έννοια σ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σ' αυτό συμφωνώ κι εγώ... Βέβαια!.. (Σε άλλο τόνο). Αλλά, για πες μου: τι παράπονο έχεις εσύ απ' τον πατσά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πουλλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πολλά; Φρέσκα ή παλιά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι έχει να κάμει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... τι λέμε τόση ώρα;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τι λέμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τα παλιά... πάνε... παραγράφονται. Γκέγκε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έχου και φρέσκα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, αυτά να του 'πείς... τα φρέσκα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ούλα θα του τα ειπώ ιγώ... Αμ' πώς; Άει... θα πάμι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού να πάμε;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Στουν κυρ-τρανό...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαζι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι βέβαια...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εγώ, τι... κολασούζος;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μάρτυρας...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν χρειάζονται μάρτυρες... Σε δίκη νομιζεις πως πάς;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Θα σου δώκω κι μια πιντάρα... άει, θά 'ρθεις, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, άσε με ήσυχο... Άντε εσύ στο καλό... και καλά ξεμπερδέματα. Ακούς εκεί... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Εσύ θε' να ζημιώσεις... (στρέφει προς το σαράι) λουριάρικου... (Πλησιάζει και χτυπάει δυνατά την πόρτα. Μετά κάνει λίγο πίσω και φωνάζει). Πού είσαστε, ρεέει... (Σφουρίζει κλέφτικα).

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Αλλάχ κερίμ!.. Τι γίνεται κάτω;

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ο Βλαχογιώργος πρέπει να είναι...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι καθόμαστε; Πάμε, πάμε.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, ναι.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Φωνάζει). Άιντεστε, ρεέει!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει με γρήγορα βήματα, ενώ τον ακολουθεί ο Ταχήρ). Μπρε... καλώς τον Βλαχογιώργο!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ', κυρ-τρανέ... Γεια σ', Ταχήνη...

ΤΑΧΗΡ Γεια σου και σένα; Τι κάνεις... καλά;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι ιγώ καλά... κι τα ζωντανά μ' καλά... κι οι άνθρωποι ούλοι 'σια πάν' στα γρέκια καλά... Ελόγου σας;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε... κι εμείς... ας τα λέμε καλά. (Σε άλλο τόνο). Πώς από 'δώ;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... έχω παράπονα... κάμποσα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Παράπονα εσύ; Θα τα τακτοποιήσουμε αμέσως!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... γεια σ'...

ΒΕΖΙΡΗΣ Για να τ' ακούσουμε.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πρώτο και κύριο... είπατε πως θα 'ρθείτε 'σια πάν' στην στάνη κι δεν φανήκατε.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γέρνοντας προς τα πίσω). Γιατί, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Κάτι έτρεξε... Είχαμε 'πει να πάμε στην γιορτή του... δεν είναι έτοι, Βλαχογιώργο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Νάισκε!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Ταχήρ). Και γιατί δεν πήγαμε;

ΤΑΧΗΡ Θυμήθηκα!.. Πέρυσι η γιορτή του Αγίου Γεωργίου ήτανε δυο-τρεις μέρες πριν το Πάσχα και σ' αυτές τις περιπτώσεις κάτι γίνεται... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων, δεν πήγαμε...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εφέτος όμως; (Ισιώνει το σώμα του).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ιφέτους, ααά... θα περιμένου εξάπαντος...

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου... το έχω σημειώσει.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Α... μπράβο!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Άλλο παράπονο, Βλαχογιώργο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ε, βεβαίους!.. Το γαλατάδικου... δεν περνάει ταχτικά και τα λεφτά τα καθυστερεί.

ΤΑΧΗΡ Ποιος σας παίρνει το γάλα, Βλαχογιώργο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ο Μουσουλίας.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Γέρνει προς τα πίσω). Κάτι μου είχες ειπεί γι' αυτόν, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ Είχε κάτι προβλήματα με το εργοστάσιο... νομίζω έχουν μπει σε σειρά. Αλλά θα το ψάξω πάλι.

ΒΕΖΙΡΗΣ Για ψάξ' το... (Ισιώνει το σώμα του). Άλλο, Βλαχογιώργο;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τ' άλλου θα το ειπώ, μαθές... και κοιτάξτε το, άμα μπορείτε. Μμ;

ΤΑΧΗΡ Τι... ποιο είναι αυτό;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τα σφαχτά... όσο θέλουνε οι εμπόροι μας τα παίρνουνε κι όποτε αυτοί θέλουνε. Ιμάς, ούτε που μας λογαριάζουν μιάς.

ΤΑΧΗΡ Έννοια σου... τα ίδια προβλήματα έχουν κι αυτοί εκεί που τα δίνουν... Πάει αλυσίδα το πράμα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Δηλαδή... δεν γίνεται τίποντα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Θα έδινα, μα το ναι... και 'γώ δεν ξέρω πόσες λίρες μπαξίσι σε εκείνον που θα έλυνε αυτό το πρόβλημα... Παντού και πάντα το ίδιο...

ΤΑΧΗΡ Ναι, δυστυχώς... Ε... δεν έχεις άλλο τίποτε, Βλαχογιώργο... έτοι;

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Τ' άλλα του χρόνου... Φτάνει νά 'μαστε καλά. Μμ;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι, μπράβο!.. Άντε... γειά σου, Βλαχογιώργο... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού προσπερνώντας τον Ταχήρ).

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Φωνάζει). Τ' Αϊ-Γιωργιού θα σ' περιμένου... Ιέτσ'!

ΤΑΧΗΡ Ναι... ναι... Εντάξει, Βλαχογιώργο... μείνε ήσυχος. (Στρέφει και εξερχόμενος αργά προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια σου... γεια σου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ' κι σένα!.. (Μένει σκεπτικός για λίγο). Μμ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργο...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Αχάσα... για έλα 'σια 'δώ του λόγου σου... Τι παπαρδέλες έσκουζες εχτές το γιόμα, ρε; Α; (Αρχίζει να τον χτυπάει). Να, να, έρμο, να, να, να, να, να... Να σε μάθου ιγώ... ζαγάρ'!.. (Τον πετάει χάμω και κατόπιν στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά της καλύβας).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Σηκώνεται με κόπο και μένει για λίγο αμίλητος. Κατόπιν προχωράει λίγο προς την καλύβα με δυσκολία). Ασάχ-αχ, ο καημένος... (Προχωράει άλλο λίγο). Ασάχ-αχ, ο καημένος... (Προχωράει κι άλλο λίγο). Ασάχ-αχ, ο καημένος... (Μένει εκεί σκυμμένος από τον πόνο).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ αθόρυβα από την πλευρά της καλύβας. Πλησιάζει τον σκυμμένο Χατζηβατάη και τον χτυπάει από κάτω προς τα πάνω). Κι ο τσουρουφλισμένος...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Παίρνει μια τούμπα προς τα πίσω. Με πόνο). Οχ, οχ!.. Μμ... Τι με χτυπάς, βρε; Δεν μου 'φτανε ο Μπαρμπαγιώργος Αχ, αχ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φέρ' τη λίρα γρήγορα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μαρούνια!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Δε... δε... δεν πληρώθηκα ακόμη... Σε... σε λίγο θα πάω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα αυτά!.. Δεν πληρώθηκες... (Επιτιμητικά). Χα!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Αλήθεια σου λέω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Απότομα αγριεύει). Εσύ ντελάλησες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Πώς... κανονικά... (Ξεροβήχει).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Κανονικά, ε; (Στρέφοντας προς το σαράι). Έννοια σου... και θα μάθω εγώ. Τι να μάθω δηλαδή... που έμαθα... (Έντονα). Έμαθα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Έλα 'δώ, ρέεε... Ρεεεε!.. Τα λεφτά μου, ρέεε... μπαταξή!.. (Σε άλλο τόνο). Στ' διάλο, λιγδα...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας περίεργα από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική, που σε λίγο σταματάει. Πλησιάζει τον Καραγκιόζη). Κουζούμ, καλησπέρως. Έχε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Καλησπέρα, λέει... (Ξαφνικά και σε άλλο τόνο). Τι καλησπέρα, τρομάρα σου... ξεβιδωμένε; Μεσημέρι είναι, ρε. Δεν βλέπεις;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... και μεσημέρι τι λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Τι λένε το μεσημέρι;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... τι λένε, τι λένε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα... φέξε μου και γλίστρησα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Χα χα... εσένα λέει αστεία... (Γελάει). Ε, χε χε χε χε χε χε χέεε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άκου', γέλια... Αστεία, ε; Χα... Γεια σου, ρε Σολομέ... μαφία!.. Για πού τό 'βαλες, ρε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Μμ; Πού παγκαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ρε, πού; Στο... στον πατσά εδώ για παράπωνα πας;

ΕΒΡΑΙΟΣ Παράπωνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Μη μου 'πείς ότι δεν έχεις παράπωνα εσύ από τον πασά.

ΕΒΡΑΙΟΣ Παράπωνα από πασά... όκε... Παράπωνα από πασά... γιοκ. Παράπωνα εκεί εμένα από αφεντιά δική σου... Πολλά παράπωνα!.. Εχέ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ωχ... Τι διάλο τό 'θελα; (Ξεροβήχει. Στον Εβραίο). Και γιατί, ρε Σολομέ, έχεις παράπωνα από μένα... και μάλιστα πολλά; Τι σου 'κανα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έλα... εσύ ξέρει... ξέρει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξεράδια σου... ξέρει, ξέρει...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... πώς; Εσένα κρωστάει εμένα νοίκια... όλο κρωστάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν φταίω εγώ... Εγώ σου έχω ειπεί να έρχεσαι Σάββατο... εσύ μου λες, Σάββατο δεν εισπράτεις... τι να σου κάνω;

ΕΒΡΑΙΟΣ Είπαμε: Σάββατο αργκία! Φυλάξεις παράδες, δώκεις εμένα άλλη μέρα. Καταλαβαρδούγκος; Όκε, πάρει εμένα... (κουνώντας το κορμί του 'μπρός-πίσω με ρυθμό) έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κλείνοντας στο στόμα του Εβραίου με το χέρι του). Εεεε... όπα, ρεεε!.. Φτάνει... το κατάλαβα... Εντάξει. (Τραβάει το χέρι του).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει ρυθμικά). ...πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βάζει πάλι το χέρι του και του κλείνει το στόμα). Το άκουσα, ρεεε... εντάξει, σου είπα... Σταμάτα!.. (Τραβάει πάλι το χέρι του).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει σαν κουρδισμένος). Έρκεται-πάει... έρκεται-πάει... έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Βάζει πάλι το χέρι του στο στόμα του Εβραίου). Ωωω... Τι θα κάνουμε τώρα, ρε... θα τραβήξει πολύ αυτό το τροπάριο; Κόφτο σου λέω... το εμπέδωσα. Άντε, κι έχω και κάτι άλλα... (Τραβάει το χέρι του).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει ασταμάτητα). Έρκεται-πάει... έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του κλείνει πάλι το στόμα με το χέρι του). Κοίτα', ρε, δουλειά δεν είχαμε και δουλειά βρήκαμε... (Τραβάει το χέρι του).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει). Έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φτού!.. (Ξαναβάζει αμέσως το χέρι του στο στόμα του Εβραίου και μετά από λίγο το τραβάει).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει). Έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξαναφτού!.. (Βάζει για λίγο το χέρι του στο στόμα του Εβραίου και το τραβάει. Αμέσως το ξαναβάζει και το τραβάει πάλι).

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συνεχίζει σαν να μη συμβαίνει τίποτα). Έρκεται-πάει... έρκεται-πάει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... εσύ δεν υποφέρεσαι... Να κι εγώ... (αρχίζει να τον χτυπάει με ρυθμό) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει).

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχεχέεε... ε, κουζούμ Καρακοζαρίνο... ααά... (Στρέφει και προχωράει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ακολουθεί χτυπώντας τον ρυθμικά). Έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει... (τον χτυπάει) έρχεται-πάει...

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... εμένα πάει... πάει... εεεεέ... τα-τα-τα-τα-τα-τα-τα!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Συνεχίζει να χτυπάει, αλλά αέρα). Έρχεται-πάει... (χτυπάει) έρχεται-πάει... (χτυπάει) έρχεται-πάει... (αντιλαμβάνεται ότι ο Εβραίος έχει φύγει. Κατ' ιδίαν). Α, έφυγε... (Κάνοντας πίσω). Θεμά το γονιό σου, γρουσουζή... Ακούς εκεί... Τι διάλο... η βελόνα κόλλησε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Χωρίς να φαίνεται ακούγεται να λέει το στιχάκι του). Μένα με λέν' ομορφονιό... με λέν' χρυσό καμάρι... (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και συνεχίζει προχωρώντας αργά). Όλες οι νιες τρελαίνονται... ποια να με πρωτοπάρει... Ουίτ... Ζουμ-τριαλαριλαρό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον πλησιάζει). Έλα, ρε Ζαχαρία... έλα, ρε Μορφονιέ...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Χαίρετε, κύριε Καραγκιόζη... Τι σας συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε. Εδώ κοντεύουνε να με μουρλάνουνε τα ζώα... Κατάλαβες; Κάτι μου 'λεγε 'κείνος ο Εβραϊός... ξέρω κι εγώ τι διάλο, νευρικό τον έπιασε... τό 'λεγε... το ξανάλεγε... και δώσ' του πάλι απ' την αρχή... και ξανά τα ίδια... μ' έσκασε, το λένε. Είχα και κάτι άλλα...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τον είδα, όταν έφευγε, ουίτ... φαινόταν ταραγμένος λίγο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι λίγο, που τις άρπαξε κανονικά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σας προσέβαλε; Ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο; Όχι, μωρέ... Κολλάω εγώ σε τέτοια; Απλά, είχα, που είχα, τα μπουρίνια μου... έπεσε πάνω στην περίπτωση. Άει στο διάλο...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Α... κατάλαβα, ουίτ... άλλος ήταν η αιτία...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψέματα; Με το Χατζατζάρη τα είχα... ο Σολομός την πλήρωσε. Αλλά έφταιγε κι αυτός...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ξέρετε, ουίτ, ο κύριος Χατζηαβάτης...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Κύριος; Ε, όχι και κύριος...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κατάλαβα... σας προσέβαλε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, μανία με τις προσβολές... Μωρέ, μακάρι να... να με προσέβαλε, όπως λες, και να μου 'δινε τα λεφτά που κάνει να μου δίνει.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα σας τα δώσει, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... πάνε αυτά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Που σας λέω... ξέρω εγώ, ουίτ... Είμαστε μαζί εδώ πιο πέρα, όταν ήταν εδώ ο κύριος Σολομών.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και σου είπε ότι θα μου τα δώσει;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Βέβαια!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πόσα, σου είπε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μία λίρα, ουίτ... Τόσα δεν είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι. Και... σου είπε πως θα μου τη δώσει; Μη μου 'πείς!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, σας λέω! Θα σας την έδινε προηγουμένως, ουίτ, αλλά... κάπου τον στενοχωρήσατε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι σου είπε; Εμ' βέβαια, τον στενοχώρησα... Τό 'χει, φαίνεται, η μέρα σήμερα... απ' το πρωί.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μπορεί, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδα κι ένα παλιόνειρο απόψε...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Με ενδιαφέρον). Τι, τι είδατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έβραζα, λέει, πρόκες... ταβανόπροκες... Τις ξέρεις... δεν τις ξέρεις;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ναι, πώς... Και βράζανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' σόπα, ρε... Αφού ούτε φωτιά δεν είχα... (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... για πες μου τα δικά σου. Πού... εδώ στον πασιά πας;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα, ουίτ... θέλω να του υποβάλω ένα παράπονο γενικότερου ενδιαφέροντος, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες; Άντε... με το καλό. (Σε άλλο τόνο). Πάω κι εγώ, γιατί είμαι... Γεια σου, ρε Ζαχαρία!.. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλόβας του).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Γεια σας, κύριε Καραγκιόζη!.. (Στρέφει προς το σαράι. Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα και κατόπιν κάνει λίγο πίσω).

Σκηνή Ζ'

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Κάποιος χτυπάει...

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Μμ; Πάμε... για παράπονα θα είναι κάποιος πάλι... Έλα.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι, Βεζίρη μου... ακολουθώ.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει αργά, ενώ ο Ταχέρ τον ακολουθεί). Οσκελντίν!.. Καλώς τον... Ποιος είσαι;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ο Ζαχαρίας ο Μορφορνιός είμαι, πολυχρονεμένη μου Βεζίρη, και μαζί με τα προσκυνήματά μου, ουίτ, θα επιθυμούσα να σας υποβάλω κι ένα παράπονο, ουίτ... γενικότερου ενδιαφέροντος ίσως...

ΒΕΖΙΡΗΣ Να μας το υποβάλεις, αγαπητέ μου, και... γιατί όχι, να το ικανοποιήσουμε, αφού μάλιστα, όπως μας λέγεις, είναι γενικότερου ενδιαφέροντος...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Πρόκειται για ένα θέμα εκπαίδευσης, ουίτ... ή μάλλον

επιμόρφωσης...

ΤΑΧΗΡ (Στον Μορφονιό). Μιλάς για αναλφάβητους;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Όχι, μπέη μου... για αυτούς, απ' ό,τι γνωρίζω, ουίτ, ήδη εφαρμόζεται ένα πολύ καλό πρόγραμμα. Εγώ μιλάω, ουίτ, για άτομα ανεξαρτήτως ηλικίας και μόρφωσης, τα οποία, ουίτ, ενδιαφέρονται να συμμετέχουν σε επιμορφωτικά προγράμματα για την βελτίωση του μορφωτικού τους επιπέδου και μόνον.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Μορφονιό). Εννοείς... χωρίς πτυχία και τέτοια;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Φυσικά χωρίς... Απλή επιμόρφωση, ουίτ.

ΒΕΖΙΡΗΣ Καλό μου ακούγεται... Τι λες κι εσύ, Ταχήρ;

ΤΑΧΗΡ Σαν ιδέα είναι πάρα πολύ καλή. Δεν είναι παράπονο όμως, ε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ναι... σωστά. Παρ' όλα αυτά... θα ήθελα να το ιδούμε το θέμα αυτό κάποια στιγμή. (Στον Μορφονιό). Αντίο, νέε μου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού προσπερνώντας τον Ταχήρ).

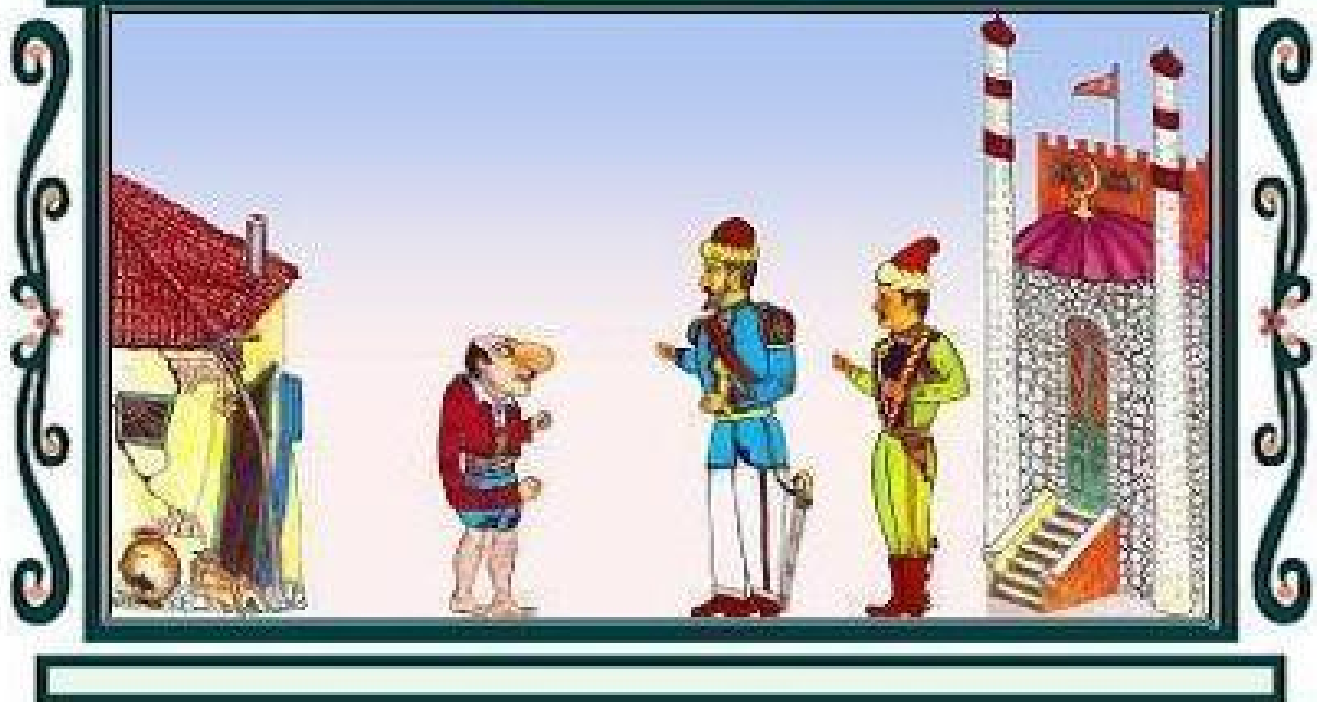
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Προσκυνώ, Βεζιρη μου... κι ευχαριστώ πολύ.

ΤΑΧΗΡ Μορφονιέ, εμείς θα τα ξαναπούμε. Γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Προσκυνώ, αφέντη Ταχήρ... και σας ευχαριστώ, ουίτ, πάρα πολύ. (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

Σκηνή Η'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Για να πάω να δώσω την λίρα στον Ταχήνη... (προχωράει προς το σαράι) να ήσυχάσω. Ωχ... Θα σκάσω 'γώ; (Χτυπάει την πόρτα και μετά κάνει λίγο πίσω). Ρε, από το σαράι!.. Ελάτε, ρε, να με δείρετε... έχω κι άλλη δουλειά.

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ... άλλος πάλι!..

ΒΕΖΙΡΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πάμε... πάμε, να τελειώνουμε...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... ναι... πάμε... Ακολουθώ, Βεζίρη μου.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Ακούγεται που κατεβαίνει τις σκάλες αργά-αργά και μετά από λίγο εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού ακολουθούμενος από τον Ταχήρ). Καλώς τον!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξαφνιάζεται βλέποντας τον Βεζίρη και κάνει λίγο ακόμη πίσω). Ωωω... (Κάνει τεμενά). Σαλαμπαχαέρισον, πατοά μου!..

ΒΕΖΙΡΗΣ Σήκω επάνω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σηκώνει το κορμί του). Μά'ιστα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Ήρθες να μου κάνεις κάποιο παράπονο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Όχι, όχι. Το... τον αφέντη τον Ταχέρ ήθελα κάτι.

ΤΑΧΗΡ (Στον Καραγκιόζη). Εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπέη μου... Χθες μου έδωσες μια λίρα, για να βρω κάποιον και να σου τον στείλω...

ΤΑΧΗΡ Τον Χατζηαβάτη... Ε, λοιπόν; Τον έστειλες... εντάξει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν τον έστειλα εγώ... από μόνος του ήρθε.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Και ήρθες να δώσεις πίσω την λίρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Εδώ την έχω.

ΒΕΖΙΡΗΣ Για στάσου... δείχνεις πολύ φτωχός... παράπονο λες ότι δεν έχεις να μας 'πείς... και ακόμη θέλεις να δώσεις πίσω την λίρα που σου έδωσε ο μπέης... Πώς; Ποιος είσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ο... ο Καραγκιόζης... μένω εδώ στην παράγκα...

ΒΕΖΙΡΗΣ Μπα; Και τι... πώς και δεν έχεις παράπονα; Θά 'πρεπε να έχεις!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Απορεί). Μμ; Θά 'πρεπε;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε, πώς; Έχω εγώ από σένα και δεν έχεις εσύ από μένα; Και πώς θα συνεννοηθούμε, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παράπονο η αφεντιά σου από μένα;

ΒΕΖΙΡΗΣ Ε, βεβαίως!.. Δεν σου έχει ειπεί ο Σολομών, ο Εβραίος, ότι θέλω την παράγκα... να την αδειάσεις, για να γκρεμισθεί; Γιατί δεν το αποφασίζεις; Να στηθεί εκεί πέρα ένας υπέροχος ανδριάντας... Ε; Τι λες;

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπρε Καραγκιόζη... καλά σου λέει ο πασάς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μωρέ, καλά τα λέει ο πατοάς... μα, έλα που εγώ δεν έχω παράπονα... Και ξέρετε γιατί δεν έχω; Γιατί δεν είμαι μοναχά εγώ

φτωχός... είναι κι άλλοι, ούουου... πάρα πολλοί!.. Και την παράγκα την κρατάω, για να την βλέπουνε εδώ οι πασάδες και οι μπέηδες και να θυμούνται πως υπάρχει και φτωχολογιά.

ΒΕΖΙΡΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Κι αν την γκρεμίσω με το ζόρι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν μπορούσες, θα το είχες κάνει...

ΒΕΖΙΡΗΣ Εγώ θά 'λεγα να το ξανασκεφθείς και να τα ξαναπούμε... Μμ; (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Έτσι... Αντίο.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Προσκυνώ, πασά μου.

ΤΑΧΗΡ Ναι, μπρε Καραγκιόζη... ξανασκέψου το... Έχεις οικογένεια κι είσαι χωρίς σίγουρη δουλειά, τζάνεμ... Τη λίρα, εντάξει... κράτησέ την. Άντε... γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό, αφέντη μου... Ευχαριστώ πολύ για τη λίρα. (Στο κοινό). Ρε... ποιος είμαι, ρε; Καλά, ε; Τους κούφανα!.. Όμως εδώ, φίλοι μου καλοί... η παράστασή μας "ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ" έλαβε τέλος. Νά 'σαστε όλοι καλά... Γειάσα σας και χαρά σας... και λίγα τα παράπονά σας!.. (Εξέρχεται με σκέρτσο προς την πλευρά της καλύβας του κάνοντας πίσω-πίσω, ενώ ακούγεται μουσική Καλαματιανού χορού).

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

